

den. que habetur inter recentissimas Farinacii par. 1. dec. 35. ubi Rota intelligit hoc de visitatione formalis, que qualis sit sibi similiter declarat, plura circa visitationem rerum invenies apud Fulchurum de visitatione lib. 1. cap. 15. numer. 30.

21. An verò ratio semel reddita iterum sit reddenda disputat Riccius in praxi dec. 610.

Non obstant in contrarium proposita argumenta, non 22. primò, cui respondeo quod licet immemoralis habeat vim privilegii, non tamen est verum privilegium Socini. conf. 260. num. 22. lib. 2. cum multa, ut ipse inquit, possint acquiri per viam privilegii, que non possint acquiri per viam immemoralis, prosequitur Callaneus conf. 34. num. 13. Aymon de antiquitat. tempor. p. 4. §. absolutis differentiis num. 10. & §. 51. quos Rota sequitur dec. 744. num. 6. par. 1. diversorum.

Non obstat secundum, cui respondeo, quod juramentum 23. sequitur naturam actus, cui adheret, ut in iuribus allegatis in argumento, & sperat naturam actus cui adheret, ut in cap. cum contingat 28. de iureiur. an. c. quavis pactum de pallis lib. 6. Authen. sacramenta a pueris, C. si adversus vend. ut latus prosequitur magister meus Sabagum in c. debitor de iureiur. an. ad secundum argumentum, sequitur naturam actus cui adheret, propter jus iurandi potestatem, & excellentiam, dummodo ex observantia non sequatur iniquitatis vinculum, ita colligitur ex Covar. in d. cap. quavis pactum 1. par. §. 3. num. 9. 10. 11. & ex Bardaxi de iuramento venditionum for. unic. num. 5. & 6. Sabagum supra cum pluribus ab eo relatis. In iuramento de quo agimus cessat iniquitatis vinculum, & alterius præiudicium, quàm Episcopi jurantis, quia juramentum quod suum tantum tenet auctorem, quo de defuncto successor solus visitabit, & ipse in vita sua bene potuit sibi præiudicare, ad notata per Mohedan. dec. 50. num. 2. Panormitan. in cap. cum venissent num. 4. de institut. Felinum in cap. fin. num. fin. de prescriptionibus, Aretin. un. conf. 114. num. 3. Cessat & iniquitatis vinculum, cum visitatio in hoc casu non evellatur radicitus, sed moderatim accipiat, ad tradita supra in propositione primi argumenti. Ex supradicta resolutione 25. inferitur, quod si Episcopus iuret servare statuta Capituli in quibus Capitulo major indulgentia concedatur, quàm expressa, in dict. cap. 4. & dict. cap. 6. sive in visitatione, sive extra visitationem huiusmodi juramentum servandum sit. Neque obstat quod in dict. cap. 7. cavetur, quod exemptiones, consuetudines, sententia, jura, & concordia suos tantum tenent auctores, quia respondeo, quod si derogatio Concilii in dict. cap. 4. intelligitur de futuris, sic & presertim intelligitur de futuris, ut latus questionem istam prosequitur Achilles de Grassis dec. 3. de pallis, ut infra quest. 25. num. fin. Ex his declarata manent constitutio Valentina de iurisdictione & eius exercitio in Canonicos Præbendatos Eccles. Valentim. delinquentes, & eius additio fol. 15. & 16.

26. Non obstat tertium, quia Tridentinum in dict. cap. 14. Sess. 25. non aufert consuetudinem immemorialem, sicut expressè fustulit circa visitationem in c. 6. Sess. 25. vers. qui verò, & declarat Rota dec. 744. num. 1. par. 1. divers. nam ut censeatur sublata consuetudo immemoralis est necessarium, quod fiat expressè revocatio de ea in lege, vel constitutione, Flores variarum 2. qu. 10. num. 44. Emmanuel quest. regular. tomo 1. q. 9. art. 5. Gonzal. reg. 8. glossa 33. n. 2. quos refert & sequitur Barbosa ad Triden. Sess. 24. cap. 12. n. 30. nec sufficienti ad revocationem verba quantumcumque generalia, ut multis Doctoribus comprobatur Marefortus 2. par. c. 101. n. 4. diximus supra fundam. 3.

Illud verò animadvertendum est ad declarationem Concilii Trid. Sess. 24. de reform. c. 20. §. Ad hæc, Sacram Congregationem ibidem declarasse, quod dum cognoscitur super immemoralibus possessione (in qua pretendit esse inferior cognoscendi de matrimonialibus, vel criminalibus causis) per tres conformes, Ordinarius debet manentem. Si tamen inferior docet non solum de possessione, sed privilegio, tunc statim esse manentem inferior, ut censuit Rota coram R. P. D. Ceccino Decano dec. 447. p. 1. re-

centis, quam decisionem miror non fuisse typis mandatam inter impressas eiusdem de anno 1623.

S V M M A R I V M.

Generalis dispositio non trahitur ad casus decisos sententia, vel transactione, num. 1.

Visitatio comprehenditur appellations iurisdictionis, n. 2.

Episcopus potest visitare Capitulum sapius in anno, n. 3.

Visitatio non tollitur statutis, n. 4.

Clausula, nulla concordia, extenditur ad concordias confirmatas, num. 5.

Intellectus ad cap. 4. Sess. 6. de reformat. num. 6. & num. seq. & 19.

Sententia & privilegium non tollitur ad cap. 4. Sess. 6. n. 7.

Geminati vinculi potentia, n. 8.

Duplex est confirmatio, n. 9.

Confirmatio ex certa scientia que, n. 10.

Confirmatio facienda cautela, n. 11.

Burgensis concordia confirmatio, n. 12.

Barbaltrensium concordia confirmatio, n. 13.

Privilegium cuius tenor non narratur, si habet clausulam ex certa scientia dicitur confirmatum in specie, n. 14.

Confirmatio generalis ex certa scientia non trahitur ad illicita, num. 15.

Pactum de confirmando intelligitur de confirmatione ex certa scientia, num. 16.

Confirmatio ex duntaxat tempore presumpta, intelligitur in forma communi, num. 17.

Concordia ex certa scientia confirmata non tollitur à Concilio Tridentino, num. 18.

QUESTIO VIGESIMAQUINTA.

An sint sublata statuta, vel Concordia à Sede Apostolica confirmata, quibus decernitur Episcopus sine Adjunctis Capitulares non posse visitare?

Videtur dicendum generalem dispositionem Concilii non tollere potestatem inferiori tributam iuxta ea que habentur in glossa 1. in fine in l. sciendum, ff. qui satisfare cogantur, ubi Jab. num. 5. sicut & generalis dispositio non extenditur ad casus decisos sententia, vel transactione ad l. causas, Cod. de transactione, & ad Put. lib. 5. dec. 213. num. 4.

Secundò, videtur probari ex decisione Seraphini 475. & 1008. ubi in causa Legionen. & Burgensium fuit concordiam esse servandam etiam circa visitationem quæ appellacione iurisdictionis comprehenditur cap. conuenerunt, ubi notantur Doctores de officio. Aliàs potest Episcopus procedendo per modum visitationis eludere Concordiam quæ ipsam, cum possit Capitulum suum arbitrio suo visitare multiplicatis vicibus, nam textus in cap. decernimus 10. q. 1. & in cap. 3. Sess. 24. de reform. in Tridentino, licet dicant quotannis debere Episcopus visitare, sed non prohibet quin possit pluries ex causa id facere.

Sed contrarium innui videtur, scilicet, vel statuta, vel concordias non tollere visitationem omnimodam, & independentem ab Adjutorum ministerio, quod probatur primò ex d. c. 4. Sess. 6. ubi: nullis exemptionibus, consuetudinibus, sententiis, iuramentis, concordias se tueri possunt, quo minus a suis Episcopis visitari possint; nam advertendum est, quod generalitas in illa nullis concordias, trahitur etiam ad concordias confirmatas Vitalinis in Clemen. audiam, & nos tenem n. 14. de sepulturis. Secundò, & ex Sacra Congregationis declaratione quam refert Farinac. ad dictum c. 6. §. qui non obtinent, & Marcilla lib. 4. tit. 7. cap. 22. & dec. Rote coram D. Pamphilio cuius copia habetur impressa in recollectis civilibus apud Farinacium dec. 715.

In hac difficultate sciendum est, primò in Congregatione Concilii fuisse propositum. An textus in cap. 4. Sess. 6. & in cap. 6. Sess. 25. de reform. in Tridentino comprehendere in suis derogationibus concordias confirmatas ex certa scientia,

scientia, & cum cause cognitione, & licet primò fuisset responsum comprehendere, sed postea Sanctissimus excitaribus Dominis de Rota ex Congregationis Sacre sententia declaravit in hoc textu, & dict. cap. 4. Sess. 6. esse præferendas dictas concordias, ut attestantur Farinac. in d. cap. 6. verbo etiam immemorabilibus, vers. fuit propositum, & Marcilla lib. 4. tit. 7. cap. 22. Gonzal. regul. 8. gloss. 25. n. 14. quem refert & sequitur Barbosa in dict. cap. 6. in fine, & latus habetur in causa Olcenis coram R. P. D. Blanchetto, & in ejus decisione, que reperitur apud Marchesanum de commiss. par. 1. §. 1. de appellacione ab interlocutoria dec. 4. Maximè tamen hæc lector amantissime rimari non dedigneris in una Illerden. coram R. P. D. Iusto in recentissimis, Farinac. dec. 57. & 163. p. 1.

Secundò sciendum est similiter non fuisse derogatum per dicta capitula, sententia & privilegio, nam cum Concilium faciat diversas derogationes, his simul junctis non videtur voluisse derogare, ut Sacram Congregationem declarasse refertur Farinac. in d. Sess. 7. de reform. §. privilegii, & in cap. 20. §. ad hæc de reform. Sess. 24. & Marcilla lib. 4. tit. 7. c. 4. & tit. 5. c. 7. & secundum hanc declarationem decimum exiit in Rota in una Palentina jurisdictionis apud Achillem de Grassis dec. 3. de pallis. Pro qua sententia facit, quod de geminati vinculi potentia dicitur in §. sed hodie instituit. de adoptione. & refertur Doctores in l. si servum, ubi Salicetus nu. 9. vers. exemplum, dicit statutum, de nov. Alexan. conf. 118. n. 5. in fine lib. 5. Decius conf. 599. nu. 3. Gozzadinus conf. 14. n. 22.

Tertio sciendum est cum Panor. in cap. penult. n. 3. de confirm. utri. Alexan. conf. 59. lib. 1. num. 8. Butato conf. 208. n. 25. lib. 1. maximè tamen cum Cavado dec. 1. num. 2. & 3. quod confirmatio duplex est quæ fit in forma communi, & dicitur illa que fit sine cause cognitione de qua in c. ult. de elect. in 6. Rebut. in concordata de regia ad Prelat. verbo confirmationes, vers. nota, que confirmatio nihil novi juris tribuit Vital. in tract. clausularum, clausula quatenus vis & recte num. 7. actumque nullum validum non efficit, sed acti valido robur præstat Bossius in tractatu de Principe num. 348. Molina de primogen. lib. 2. cap. 7. num. 7. Confirmatio ex certa scientia que fit & specialis dicitur, illa est quando Princeps seu Superior plenè informat de facto, atque ejusdem facti circumstantiis perpenis confirmat cum cognitione cause cap. examinata, ubi Abbas de confirm. utri. Alex. conf. 1. numer. 8. & sequent. lib. 5. Molina supra, quando etiam apponitur clausula ex certa scientia hunc habet effectum, ut actum invalidum confirmet, Ant. Grabriel 11. commun. opinio. tit. de clausulis concl. 1. Quare quæ ad majorem cautelam statuti confirmandi tenor, vel illius substantia saltem compendiosè in confirmatione narratur, Panor. conf. 102. n. 3. lib. 1.

Ex quo sequitur concordiam initam inter Ludovicum, Episcopum Burgensem, & Decanum & Capitulum ejusdem Sedis de anno 1492. die 10. Aprilis & confirmatam ab Alexandro Romano Pontifice eodem anno, die 29. Septembris, cum ibi confirmata specificè nartentur, esse concordiam confirmatam ex certa scientia. Item quæ eadem ratione dicendum est, de concordia interposita à D. Episcopo Barbaltrensi cum Decano & Capitulo suis confirmata per sanctissimum Paulum V. die 1. Decembris, anno 1615. erat tunc Episcopus DD. Joannes Moriz de Salazar vir pietate, prudentia, liberalitate, & literarum scientia insignis, & nunc Olcensem Ecclesiam quodam illius felicitate gubernans.

Secundò, sequitur quod si confirmatorium privilegium habeat clausulam ex certa scientia, etià si à Principe statuti tenor nõ nartetur, nihilominus statutum dicitur confirmatum ex certa scientia, ut cum multis DD. resolvit Rota dec. 356. n. 5. p. 2. divers. Si verò quod confirmatio fiat omnium statutorum generalis etiam ex certa scientia, non est referenda ad statuta inhonestæ, & illicita, Alex. conf. 59. n. 14. & 15. lib. 1. Rol. conf. 29. n. 32. lib. 1. quos sequitur Rota dec. 21. p. 1. in recentissimis, alios modos cognoscendi confirmationes specificas, sive ex certa scientia invenies apud Ludovicum à Casanate propinquum meum ingenti acumine, & jurisprudentie notitia in seculo nostro celeberrimum, in Saravia de Aluntis.

tractatu de immunitate gabelle n. 312. plures cumulat novissimè Aug. Barb. in pastoralis p. 1. tit. 3. c. 8. n. 76. An verò Cardinali confirmanti, & alienti se confirmare de mandato sedis Apostolicæ credatur in dec. Segunt. 339. p. 2. recentissimarum assertivè resolvitur.

Tertio, sequitur quod si pactum quod interponatur deperendo confirmationem à Sede Apostolica, intelligendum est de perenda confirmatione ex certa scientia, que manet præservata à dictis c. 4. & cap. 6. supra, non de confirmatione in forma commune, que parum vel nihil operatur, Cardin. conf. 44. n. 6. Imol. in d. c. penult. in fine de confirm. utri. vel innul. Curtius Jun. conf. 312. n. 6.

Quarto sequitur quod illud axioma inter nostros receptissimum scilicet ex duritate temporis præsumi confirmationem, de quo per Archidiaconum in c. nemo de consec. dist. 1. Put. dec. 354. lib. 1. Rolando conf. 99. n. 27. lib. 3. quos refert & sequitur Rota dec. 638. in recollectis civilibus apud Farin. n. 2. novissimè Ludov. dec. 52. declarat Coccin. dec. 340. esse intelligendum necessario de confirmatione in forma communi, nam si intelligeretur de confirmatione ex certa scientia non derogaretur à Trid. in d. c. 4. & in d. c. 6. consuetudo immemoralis, ut derogari probavimus sup. q. 24.

Quinto ex his intelligitur quod celeberrimum decisionem Achilii de Grassis que est tertia sub titulo de pactis volentem concilium non substulisse concordias confirmatas, nam loquitur de confirmatione ex certa scientia, ut patet quia refert ad gloss. verbo pacta in §. nos enim in Clemen. fin. de sepultur. ubi glossa loquitur de confirmatione Sedis Apostolicæ ad rem super quam sententiam tulerat, cuius ea vis est, ut rescriptum contra eam obtentum in limine judicii rejiciatur l. fin. c. sententia rescind. non posse, & diximus supra observatione 2. sententia enim lata concurret scientia, & cause cognitio, que confirmationem reddunt specificam, ut sacram Congregationem referens judicavit Rota dec. 743. n. 9. p. 1. diversorum.

Quibus suppositis quod dissonantia supra posita consona manebit, si distinguatur inter confirmationem communem, & specificam, illam post Concilium in d. c. 4. & d. c. 6. defendendo non durare, sed istam irrevocantem manere, quod nulla declaratio sic adstruere videtur quam ea quam rescripti Sacra Congregatio 28. Aprilis anni 1593. his verbis: Concordia confirmatæ à Papa in forma communi cum qua concurret consuetudo, immemoralis fuisse à Tridentino c. 6. Sess. 25. derogatum.

Observa tamen pro coronide verba illa Conc. sess. 6. c. 4. (que tantum suos obligent auctores) non esse referenda ad concordias, sed ad juramenta, ut Sacram Congregationem declarasse testatur Guillelmi ad dictum caput 4. pag. 681. ut supra q. 24. num. 25.

S V M M A R I V M.

Visitans non potest recusari quando non procedit in figuram iudicii, n. 1.

Distio, tantum, est taxativa, n. 2. & 7.

Appellatio à visitatione suspendit, si exdicitur modus, n. 3.

Appellatio in visitatione regulariter non suspendit, n. 4.

Confraternitates laicorum à visitatione non possunt appellare suspensivè, num. 5.

Magistratus in Sicilia visitari nullo modo audiuntur appellantes, num. 6.

Modus exceditur multis formis, n. 8.

QUESTIO VIGESIMASEXTA.

An interposita appellatio in visitatione suspendat, vel devolvat?

ET quod utrumque appellatio in hoc casu repellat, videtur probari, ex his que considerat Bas. Concellos divers. iur. arg. lib. 1. c. 19. n. 9. scilicet non esse verosimile Tridentinum voluisse, ut in quacumque causa visitationis appellacionis effectus suspensivus tolleretur unico verbo, quem jus Pontificium introduxit in cap. Roma. §. si vero non solum de appellat. in 6. & sic de facili fustulisse non est credendum, maximè & devolutivum argumento text. in l. si quando, C. de inoff.

QUESTIO VIGESIMOCTAVA.

An in levibus Episcopus possit contra Capitulares procedere sine Adjunctis?

Hæc quæstio resoluta manet ex traditis supra quæst. 2. argumento 1. illud nota quod ad primam citationem venire non potest Episcopus sine Adjunctorum consilio, & assensu, quia non potest procedere, ut in hoc cap. 6. Sess. 25. & appellatione processus intelligitur prima citatio, ut Farinac. ibidem ver. an Capitula, Marcilla lib. 4. tit. 7. c. 20. lit. K, quia perpetua est jurisdicção intelligitur per citationem, cap. gratum, cap. relatum de offic. delegat. c. cum plures, ubi glossa verbo inchoante eodem titulo in 6. Sed advertit quod quomodocumque causa inchoetur dicitur perveniri ad processum gloss. verbo processum in cap. si a Subdelegato 14. de offic. deleg. in 6.

S Y M M A R I U M.

- Coadjutoria species est Beneficii, n. 1.
- Coadjutori congrua datur, n. 2.
- Coadjutoria expeditio precum veritatem requirit, n. 3.
- Coadjutor an pensum servitutis solvere teneatur, n. 4. & 24.
- Coadjutor liberam habet administrationem, n. 5.
- Coadjutor restituitur possessioni quam accepit, n. 6, 9. & 45.
- Coadjutor eadem debet habere qualitates quas coadjutus, numer. 7.
- Coadjutores, ac expectantes comparantur, n. 8. 10. & 32.
- Coadjutor & non coadjutus infirmus, vel impeditus lucratur distributiones, n. 11.
- Claufula, ex hunc, pro ut ex tunc, vitiosa, n. 12. & 46.
- Coadjutores annatam solvunt, & ingressum, n. 13. 16. & 48.
- Annatarum solutio favorabilis, n. 14.
- Annatis succedunt quinquennia, n. 15.
- Ingressus varia sunt nomina, n. 16.
- Ingressus sunt odiosi, n. 17.
- Coadjutores an sedem acquirant per gradus antiquitatis, numer. 18. & 49.
- Caesar augustiana Sedis statutum par. 3. c. 1. declaratur, n. 19. & 50.
- Jurisdicção prævenitur citando, capiendo, vel informando, numer. 20.
- Coadjutorum usus an improbandus, numer. 22.
- Coadjutoribus stylus multa tribuit, n. 23. quia sunt introducti ab illo, numer. 29.
- Coadjutor non tenetur publicare, n. 25.
- Coadjutor non consequitur fructus ex beneficio coadjuti, numer. 26.
- Coadjutor an teneatur residere præcisè an casualitè? numer. 27. & 29.
- Coadjutoria non inducit incompatibilitatem, n. 28.
- Tirafonsensis Coadjutor privatus, n. 30.
- Coadjutores sibi non optant, sed Coadjutus, n. 31.
- Coadjutor est Canonicus sicut, n. 33. & 44.
- Coadjutoria non præjudicat nominationi Regie, n. 34.
- Regibus in dubio non censetur derogari, n. 35.
- Coadjutor non tenetur facere professionem, n. 36.
- Coadjuto excommunicato, Coadjutor non lucratur distributionibus, numer. 37.
- Senator honorarius prior possessione postponitur posteriori qui administrationem proprio iure habet, n. 41.
- Dignitate minori, sed propria fulgens, dignior est quam qui majori, sed aliena dignitate fulget, n. 42.
- Archiepiscopus Coadjutor quibus prohibetur, n. 43.
- Fictio non est potentior veritate, n. 47.
- Ius ad rem, vel in re quomodo distinguatur, n. 49.

QUESTIO VIGESIMANONA.

An Episcopus possit procedere sine Adjunctis contra Capitularium Coadjutores?

Non posse suadem sequentia, Coadjutores sunt scilicet istos esse Beneficiatos, sicut Coadjutos, nam Coadjutoria species beneficii vocatur apud Archidiaconum in c.

quæstio 7. q. 1. argumentotextus in cap. de Recloribus in illa glossa verbo curant de clerico agratam ubi dicitur & similiter congrua datur Coadjutori, sicut beneficiato, idem & docuit gloss. verbo curam omnem in cap. 1. 7. q. 1. Non minus preces veritate nitij debent in Coadjutoria, ac in ceteris beneficiis decif. 65 2. p. 3. divers. Sicut beneficium patronatus conferri non potest ad ordinario sine consensu patroni, Lambert. de iure patronat. p. 1. lib. 2. q. 6. nec per Coadjutori commendati, idem Lambertinus d. 6. art. 20. Coadjutor pensum servitutis solvere teneatur, si vera sunt argumenta, quæ non sequitur, sed proponit Navar. de ora. c. 10. n. 18. quod proprium onus est beneficiati c. 1. de celebr. missar. Non minus Coadjutor quam Coadjutus liberam habent administrationem, vel conferendi potestatem, Oldrad. cons. 44. n. 2. & 3. potest Coadjutor titulo Coadjutorie ordines sacros accipere de quo non dubitat Navar. de c. 20. n. 18. Accipit possessionem ad quam restituitur spoliatus, ut in qua Ulix. Coadjutoria quæ habetur apud Marchesanos 2. volum. inter ommissas pag. 564. & expulsus à Capitulo restituitur ad vocem in illo Riccius resolut. pract. c. 263. Qualitates requisitæ ad obtinendam præbendam requiruntur ad consequendam Coadjutoriam quæ exemplo resignantis & resignatarii, Staphil. de mod. proced. fol. 146. num. 23. Paris. de resignat. lib. 4. q. 9. n. 19. Garc. de benef. p. 7. c. 4. n. fin. Gonzal. regula 8. glof. 5. §. 9. n. 6. & 90. Monet. de optione Canon. c. 4. n. 151. & 155. Si supernumerarii & expectantes Canonici cum quibus iure optino coadjutores comparantur argumento Capituli 19. Sess. 24. & 27. Sess. 25. de reform. in Trident. c. ex parte 12. de offic. deleg. c. dilectus 19. de preben. c. 2. de concess. præbend. Paulus Paris. cons. 83. vol. 4. Uvamelius cons. 16. n. 13. & 15. de elect. ex patientia Capituli ad iura Canonica admittantur & audiuntur ad reintegregationem si eis fuerint denegata, Franciscus Marcus par. 1. q. 16. Anton. Fabricius in praxi benef. de titulo num. 32. ubi additio lit. A. & maxime reintegrantur Coadjutores præ expectantibus, nam illi vagam & incertam, & determinatam expectant præbendam, ut confiderat Rota decif. 17. de præbend. in novis, & una Burgen. decif. 27. p. 1. de appell. ab executor. brev. par. 1. apud Marches. Coadjutor infirmus, vel legitime impeditus si sanus & expeditus solutus erit interesse, distributiones lucratur, sed non ejus principalis, si servitium fuit delictor, Leo in thesaur. for. Eccles. p. 2. n. 65. & merito quia fictio naturam imitatur, §. minore in instit. de ad. option. Bart. in l. is qui pro emptore n. 2. de iur. cap. Verat. decif. 289. num. 9. par. 2. Coadjutor ad beneficium Coadjuti per Pontificem vocatur claufula quæ ex nunc. pro ut ex tunc, cuius natura est non suspendere, etiam in beneficio vacaturo, sed à principio effectum suum fortiri, ut in decif. Salman. apud Garc. de benef. 4. par. c. 5. n. 133. plures congerit Martha claufula 54. par. 1. num. 9. In hac præ Sede Caesar augustiana Coadjutores, & annatam solvunt juxta breve Pauli V. de anno 1608. die 23. Octobris concessum, cuius quæ solutio est favorabilis rationibus ad id ponderatis à Thoma Campegio de annat. n. 5. & in p. brevi, idem, ne diminuantur distributiones, quibus diminutis, cultus divinus minuitur, cap. 5. Sess. 21. cap. 1. Sess. 22. de reform. in Trident. & in specie deciditur à Rota decif. 139. n. 2. par. 2. divers. Dixi quæ Coadjutores annatam solvere, cum solvant quinquennia, quia annatis succedunt quinquennia, ad tradita per Seraphinum dec. 1401. n. 2. ex Antonio Massa in tract. de annatis. In eadem Sede quæ solvunt, & Coadjutores ingressum juxta decretum D. Alfonso ab Aragonia, & Capituli Caesarugustanae de anno 1495. die 19. Februarii alio nomine cappam, gl' pastelum de quo in c. presentis, §. nisi de off. ord. in 6. leu deportus, ut in §. 1. de annatis in concordata. & ibi glossa verbo consuetudinis, de quibus plura prosequuntur Doctores in c. Jacobus, ubi Hostien. & Socin. n. 6. de Simon. Feltr. in c. cum Ad. n. 19. de constit. Cucus maior institut. lib. 2. tit. 14. n. 22. Garcia de benef. p. 8. c. 1. n. 85. Fabricius in praxi de annatis lib. 1. c. 9. n. 15. Riccius in praxi dec. 227. & 567. & facit textus in l. de amb. & que tradit Azevedo ad curiam Pisanam lib. 1. c. 14. quibus in locis contra hoc ingressus multa scribuntur, quia sunt odiosi Concil. Trident. Sess. 24. c. 14. & in consil. 104. p. 2. Pii P. Coadjutores quæ Sedem per gradus antiquitatis acquirunt, si 18

vetè Rota censuit coram bonæ mem. Penia Salmannis & Tirafonsensibus, quæ decisiones reperies apud Marches. tom. 1. de appellat. ab executor. brev. §. 1. dec. 28. & §. 2. dec. 46. apud Garciam d. cap. 5. num. 78. & 138. Rotæ sententiam ab statuto Sedis nostre par. 1. cap. 5. admittam fuisse videtur, nam in illo sic cavetur, y si aliquo entrare por Coadjutor, de Dignidad, Canonigo, o Racionero, o Beneficiado tiene lugar del dia de su posesion, como esll dicho. Comes adjuorum quæ usum non videtur omnino improbandus, si non solus successio & sanguinis, sed meritum & probata vitæ habitata ratione utilitatis Ecclesie introducat. Thom. Campeg. de Coadjutore Episcop. n. 12. Neque obstat votum quæ captandæ mortis consideratum in cap. 2. de concess. præbend. quia desiderium malum convertitur contra machinantem, iuxta illud Rom. c. 22. Et ut ait Seneca epistola 10. turpissima vota. Diis insulantur, si quis admoventi autem, conticescent. Pluribus conatur defendere Coadjutorum stylum Joan. Baptista Valenzuela conf. 98. n. 37. Et si pravus sequatur eventus, is diversus omnino est ab intentione concedentis, cui non debet imputari, ut confiderat Mastrellus de magistrat. cap. 2 §. num. 4. ubi multa circa concessionem officii post mortem Vacaturi.

Ultimo, quia sine dubio videtur Episcopum debere procedere cum Adjunctis contra Coadjutores, five Garciam sequaris d. c. 5. par. 4. num. 95. dum ait Episcopum contra adu servientem Coadjutorum solum & independentem procedere si modo citando, capiendo, vel informando prævenit servitium à reale ad Mascardum de probat. par. 2. 23. conclos. 1231. Sive sequaris quæ declarationem Sacra Congregationis ab eo relatum in dict. cap. 5. ubi additio n. 96. quæ censuit procedendum esse cum Adjunctis contra Capitularium Coadjutores, si ex forma Coadjutoria colligatur, Coadjutori concessa fuisse privilegia, quæ habent Coadjuti; nam stylus obtinuit coadjutoribus concedi plenam, liberam, omnimodam facultatem, & auctoritatem in spiritualibus, & temporalibus ea faciendi, quæ poterant facere coadjuti. Si ergo in honoribus, & oneribus Coadjutores jure principalium censentur, quid mirum si criminaliter acti de Adjunctorum consilio & assensu censentur?

Contraria tamen sententia verior mihi semper visa fuit, ut novissime multis declarationibus defendit additio ad Garciam 4. par. cap. 5. num. 6. Nam coadjutoria beneficium non est. Ideo quæ Coadjutor non tenetur ad officium Canonici recitandum, sed proprietarius, Navar. in c. si quando præbend. §. num. 10. de rescript. Campeg. de Coadjutor. Episcop. num. 8. Gambardus de offic. legati lib. 4. n. 285. Redoanus de Simon. 2. par. cap. 28. cap. de rectoribus, & sequentibus, ubi Abbas de cler. egrot. cap. grandis ubi communis de supplen. neglig. prelat. Suarez de religione tract. 4. lib. 4. num. 19. ubi adverteit nihil obstat quod illa jura, & eorum interpretes loquantur de Coadjutore sine futura successione, quia futura successio non dat jus in re, sed ad rem, & filius Regis non est Rex, licet futuram habeat successioem. Beneficium quæ Coadjuti non vacat usque ad ejus mortem, & ideò non subjacet publicationi, Puteus lib. 3. decif. 225. & decif. 236. Coadjutor quæ non consequitur fructus ex beneficio coadjuti decif. 285. lib. 3. par. 3. divers. Navar. cons. 2. n. 3. de cleric. egrotant. Garcia de benef. 4. par. c. 5. n. 78. Coadjutor quæ non tenetur ad residentiam præcisam, sed casualitatem, id est, ut de bonis suis satisfaciatur pro intercessione non soluta, Mendez lib. 4. divers. iur. argum. c. 1. n. 8. Fabricius in praxi de offic. lib. 2. cap. 8. n. 21. Gonzal. reg. 8. glof. 5. §. 9. n. 63. Barbosa ad Tridentinum Sess. 24. c. 17. n. 13. Coadjutoria non inducit incompatibilitatem ex eisdem Doctoribus. Illud autem quod dicitur quæ Coadjutorum non teneri ad residentiam præcisam, intelligendum est, nisi in coadjutoria sit imposta necessitas inferendi, si enim sit imposta, vel per verbum debeat, vel teneatur, præcisè tenetur residere, & ob non residentiam poterit privari, servata tamen juris forma, de qua in c. ex tua de cler. non residet. gloss. verbo Canonibus in c. quomam frequenter, ut lit. non contest. ut quæ fuit privatus Franciscus de Sylos mulica præfectus in hac alma Sede, Coadjutoria portio in Ecclesia Tirafonsensibus, quæ decisiones reperies apud Marches. tom. 1. de appellat. ab executor. brev. §. 1. dec. 28. & §. 2. dec. 46. apud Garciam d. cap. 5. num. 78. & 138. Rotæ sententiam ab statuto Sedis nostre par. 1. cap. 5. admittam fuisse videtur, nam in illo sic cavetur, y si aliquo entrare por Coadjutor, de Dignidad, Canonigo, o Racionero, o Beneficiado tiene lugar del dia de su posesion, como esll dicho. Comes adjuorum quæ usum non videtur omnino improbandus, si non solus successio & sanguinis, sed meritum & probata vitæ habitata ratione utilitatis Ecclesie introducat. Thom. Campeg. de Coadjutore Episcop. n. 12. Neque obstat votum quæ captandæ mortis consideratum in cap. 2. de concess. præbend. quia desiderium malum convertitur contra machinantem, iuxta illud Rom. c. 22. Et ut ait Seneca epistola 10. turpissima vota. Diis insulantur, si quis admoventi autem, conticescent. Pluribus conatur defendere Coadjutorum stylum Joan. Baptista Valenzuela conf. 98. n. 37. Et si pravus sequatur eventus, is diversus omnino est ab intentione concedentis, cui non debet imputari, ut confiderat Mastrellus de magistrat. cap. 2 §. num. 4. ubi multa circa concessionem officii post mortem Vacaturi.

nen. die. 14. Januarii anno 1611. ut latius in dec. Rota 276. p. 1. recentiff. Fatnac. Coadjutores quæ sibi non optant, sed coadjutus, Monet. de optione Canon. c. 4. q. 8. n. 152. coadjutores olim vocabantur quæ curatores, Quintana Duennas lib. 2. Eccl. c. 1. nu. 21. & 30. curator autem in bonis pubicis nihil proprium habet. Coadjutores sunt quæ expectantes, ut supra in argumentis, & probatur, quia coadjutoria est conditionalis gratia, ut Paulus Paris. cons. 83. vol. 4. quem sequitur Ubames de elect. cons. 16. n. 13. & 15. quæ tribuit spem debitorum iri, §. ex conditionalis instituta de verb. sive esfulgens spes, ut ex Caslad. dec. unica de pæctis, colligit Ubamensis ibidem n. 12. at Canonici expectantes præbendam dicuntur Canonici in herbis, & habentes jus ad rem, & non sunt veri Canonici, gloss. verbo receperis in c. 1. de cler. non residet. lib. 6. Hostiensis in c. super inordinata n. 9. de præb. & in c. constitutus n. 10. de rescript. Sc plures alii quos refert & sequitur Mastrell. decif. 130. n. 27. Leo in thesaur. 2. p. 4. n. 63. Farin. in recentiff. p. 1. dec. 456. & 637. Marcus dec. 1043. n. 3. quæ 6. Ex communi quæ praxi probat Canonici supernumerarii nihil accipere debere, quia est Canonici fictus, Marches. de appellat. ab executor. brev. p. 1. c. 1. n. 169. Si vacet quæ coadjuti beneficium de mense quo nominatio pertineat ad Regem non censetur derogata ejus nominatio preventionis ista Pontificia, quam sic appellat Marc. q. 16. n. 2. & 8. & 9. 384. ut de expectantibus postponendis nominatis à Rege Francie decet Fabri in praxi de titulo n. 21. fol. 262. ubi additio lit. I. & secundam jus quæ est ut Regibus patronis Pontificis non præsumantur mortui, tentare, vel connari in derogationem cap. dilectus 34. de præbend. prosequitur Boetius heroicorum q. lib. 1. derogabilibus n. 16. quod specificius confirmo ex his quæ de concordatis Germanie per dationem coadjutorie non derogandis censuit Cassadorus decif. unica de pæctis, confirmatur ex his, quæ de non admiffa à Carolo V. Imperatore Philippi Urries creatione in Episcopum Olfen. Coadjutoris datus cum futura successione D. Joanni ab Aragonia & Navarra, sine Caroli assensu enarrat Iriarte de excellentiss. Ofice lib. 3. cap. 2. anno 1526. in fine. At concordiam illam Germanice locidatam observandè lector perlege apud Hieronymum Gonzal. regula 8. glof. 51. nu. 99. & per totam glossam 25. de qua concordata loquitur cons. 18. Gregorius XIII. in Bullario de preservatione iurium regum, congerit Gonzal. reg. 8. glof. 2. in proem. à num. 36. Cenedo quæst. 22. num. 26. Prosequitur illustris admodum D. D. Augustinus Morlanes Fifici Regi Sirenuissimus Advocatus, paterna jurisprudentia hæres & pater D. D. Didaci de Molanes ingenio, prudentia, nobilitate & diuturna in ubere librorum suorum copia expulanda assiduitate in alleg. ad process. Proc. Fifici contra resign. & Coadjuti. Sed Metrop. maxime §. 4. Coadjutor fidem proficere non tenetur quæ contra Acoltam de Andrada ad Bullam cruciatam quæst. 73. docet Garcia de benef. par. 3. cap. 3. ubi additio num. 16. Ceteri Capitulares fides professionem, & coram Episcopo, vel ejus Vicario & in Capitulo facere tenentur, ut Trident. Sess. 24. cap. 12. §. provisi de reform. de qua latissime Sanchez de præcept. Decal. lib. 2. cap. 5. maxime num. 7. Coadjutor quæ non lucratur distributionibus, excommunicato coadjuto, quia excommunicatus si per se non potest aliquid agere, nec poterit procuratorem cap. sine de procurat. ubi Imola num. 6. & satis est indecorum alicui num à communione fidelium esse suffragis Ecclesie, qui non parit, alimoniam recipere, Leo dict. 2. par. c. 4. numer. 68. Gonzal. dict. §. 9. nu. 124. Coadjutoria quæ res est valde odiosa & restringibilis cap. 2. de concess. præbend. ibi: turpe est si in Ecclesia Dei locum future successiois expectatio habeat, cap. dilectus 19. de præbend. ibi: vacatur am expectantem præbendam Lateranensi Concilio non sit dubium obsequi, cap. 5. Sess. 25. de reform. in Trident. Mohedan. decif. 333. Gambard. de auctor. legat. lib. 5. cap. de Coadjutoribus nu. 13. ubi conqueritur Coadjutores hodie potius esse heredes pædagogos indigentes, prosequitur Thefaur. dict. cap. 4. numer. 69. multis rationibus in officis secularium hoc ipsum comprobatur loquens de futura successione promissa, Mastrellus in tractat. de magistr. part. 1. capiti. 25. à numer. 10. Coadjutoria quæ stylus introductus Cassador. decif. 2. numer. 2. de rescript. folia. Mandolide signat. gratia tit. de Coadjutor.

inoff. testamen. c. cum expediat de elect. in 6. Hoc confirmatur per argumentum ab speciali, nam quando agitur de correctione morum Tridentina Synodus voluisse videtur appellatione visitationem non suspendi. Sic enim respondit Episcopo Abulen. Amplitudinem tuam, non posse reculari, in modo sine figura & strepitu iudicii procedens pœnas imponit delictorum non ordinarias, sed eas tantum que morum emendationem respiciunt. Pondeta dictionem illam taxativam, *tantum*, quæ alios casus excludit, l. 1. c. de patr. potest. Dec. conf. 183. n. 1. & plures quos refert, & sequitur Cenedo singulari 21. declarationem verò Cardinalium invenies apud Farinac. in dict. cap. 6. §. quando Episcopus visiterit vers. ad 9. apud Marcillam lib. 4. tit. 7. cap. 20.

3. Secundo, quia si modus *†* excedit in visitatione, quantumcumque appellatio prohibetur suspendere, vel devolvere, & devolvit, & suspendit, ut obstat Navarr. conf. 12. de appell. Caved. supra lib. 1. c. 1. n. 9. §. cum igitur, Scac. de appell. q. 17. limitat. 26. n. 12. Zevallos de violent. q. 27. n. 2. alios non allegatos, vide apud Valenzuelam conf. 43. n. 153. quæ sententia jure fulcitur in cap. irrefragabili, de offic. ordinar. ubi cum ageretur de reformatione morum (quod proprium visitationis munus est, ut in Tridentino sess. 13. cap. 1. de reform. & cap. 10. sess. 24. & cap. 1. §. sane de censibus lib. 6. diximus supra quaest. 24. fundamento 1. hac verba subjunguntur. Nulla appellatio valeat impedire, nisi formam in talibus excefferit observandam, idem probatur in cap. novit 43. extra de appellat. ibi ab executoribus appellari non possit, nisi forsitan modum excefferint in exequendo. Contraria tamen sententia *†* in genere sumpta verior est, & probatur in Concilio Tridentino sess. 22. cap. 1. ibi nec appellatio executionem hanc quæ ad motum correctionem spectat suspendit & sess. 24. cap. 10. & tam appellatio quam inhibitiocaret effectum quoad impediendam visitationem cap. 1. sess. 13. c. 3. sess. 24. de reform. in Tridentino prosequitur, Recta in divo par. 1. c. 1. §. 5. latissime Scacia de appell. d. q. 17. limitat. principalis 26. Per prædicta etiam *†* non fuit admittenda appellatio interposita per confraternitatem laicorum à decreto Episcopii illam visitantis, ut Sacram Congregationem censuisset testatur Gratianus decif. 188. n. 10. quod est conforme iuri communi in cap. ad nostram 2. ubi Felin. nu. fin. de appell. & Francus in cap. reprehensibilis n. 9. & 13. eodem titulo in 6. Gratianus supra num. 2. Id sic *†* rigorosè in Sicilia oblatatur, ut à sententiis latis in Supremo Consilio contra Magistratus visitatos in generali visitatione, nulla detur appellatio, neque revisio ex mandato Regio expresso de quo meminit Bovadilla lib. 5. polit. cap. 1. num. 122. & 129. Mastil. de magistrat. lib. 6. c. 12.

Neque contrarium probant considerationes supra positæ, non prima, quia satis constat ex supra dictis locis Concilii, de ejus voluntate ad impediendam appellationem in visitatione. Rursus declaratio Sacre Congregationis per dictionem *†* illam, *tantum*, non excludit similes casus, Jaf. in l. 1. nu. 10. ff. si quis iudicatus non obtemp. Sebastianus Medicus de diffinition. p. 2. c. 1. n. 6.

Non obstat secundum quia est speciale, casu quo modus excedit, modus autem excederet, si visitatio non fieret ea pompa & solemnitate, quam commemorat Silvest. verb. visitatio, §. 4. & Zerola in praxi eodem verbo §. ad 5. p. 1. Farinac. in d. cap. 6. §. quando Episcopus, & Marzilia lib. 4. tit. 7. cap. 20. vers. ad 8. Item si aliquid præcepit contra statutum, vel in veterata Ecclesie consuetudinem Cardinalium in cap. 4. de appellat. ubi Decius num. 6. vers. sed considerandum est. Item si casus damnorum irreparabile contineret, casus istos enumerat Riccius in praxi dec. 503. §. 4. & 505. & Barbosa, & ab eo relati in cap. 20. sess. 24. num. 8. Item si Episcopus procederet in exemptis, seu aliis privilegiatis contra eorum privilegium, Lancellol. de attent. par. 2. c. 11. limitat. 18. n. 2. Marchesan. de appellat. extra Rom. curiam p. 1. c. 6. num. 127. quos refert & seq. Riccius refolut. præf. cap. 7. nu. 3. ampliat. §. 1. Item si Episcopus in visitatione procederet contra Capitulares sine adjunctis, quod facere potest, dummodo pœnam non imponat ordinariam, sed eam que morum correctionem respiciat ad tradita in dec. 321. par. 2.

divers. & ad declarat. a per illusterrimos, teste Farinac. de 6. Sess. 25. §. quando Episcopus, vers. ad secundum, & Marzilia lib. 4. tit. 7. c. 20. & tamen sub prætextu correctionis, procederet ad captivam, exclusionemque ab actibus canonicalibus, quod magis convenit iudiciali cognitioni, quam correctionali, l. quod ad statum, ff. de penis, Menoch. de arbitr. lib. 1. q. 82. Gonzal. reg. 8. glof. 9. a. n. 17. Valenzuela conf. 43. n. 104. & 144. & 156. vel si indebitè carceraret, ut supra q. 20. n. 13. & tandem si finis principalis visitationis deesset, qui est potius emendatio, quam punitio, Guillelmart ad Tridem. Sess. 6. cap. 4. in præmissis pag. 681.

S V M M A R I V M.

I Nitellus Concilii Trid. c. 8. & 9. Sess. 22. n. 1. Oropesani Comitis patronatus, n. 2. & 30. Fundandum beneficium plures condiciones admittit, quas fundatum, n. 3. Panormitanus in cap. cum dilectus notab. §. de consuetudine, n. 4. & 21. declarat. Episcopus unam Ecclesiam potest eximere à visitatione de consensu Capituli, n. 5. Visitatio exemptio non potest concedi ab Episcopo, n. 6. etiam de consensu Capituli, n. 7. Visitatio in immo fundationis tolli non potest, n. 8. Visitatio cur tolli non possit, n. 9. Episcopus non potest prædicare Ecclesia in querendis, n. 10. Visitatio & procuratio in prescriptibiles sunt, n. 11. Visitatio & procuratio in parte tolli potest, sed non radicatus, n. 12. & 18. Calatambus Vicarius generalis, n. 13. Episcopus permittit collationem inferiori, n. 14. Parochiarum permutatio Episcopis non permittitur, n. 15. Episcopus præsumitur nihil ignorare de sua Diocesi, n. 16. Capella Regie visitatio, n. 17. Conditio, ut ordinarius nullo modo se intromittat, n. 19. Episcopus visitat quando alius est prohibitus si datur negligentia illius, cui de iure competit visitare, n. 22. Vnitum beneficium desinit esse tale, n. 23.

QUÆSTIO VIGESIMASEPTIMA.

An Episcopus possit subditos eximere à Visitazione?

E T quod possit eximere, videtur probari ex Concilio Tridentino *†* c. 8. & 9. Sess. 22. de reformatione, cuius textus auctoritate docet Garcia de benef. par. 1. c. 2. n. 98. fundatorem posse in limine fundationis jubere, ne Episcopus se intromittat in visitatione operis ipsi etiam Capellanæ collativæ, ut in causa Capellane, & Hospitalis de Olmedo Sacram Congregationem declarasse refert, & Farinac. ad d. c. 8. & repetit Marzilia lib. 2. tit. 6. c. 2. & est in specie decifum per Ludovium, nunc Greg. XV. decif. 4. & 8. Et in casu Capellaniarum *†* patronatus domini Joannis Alvarez de Toledo Monroy & Ayala, Comitis de Oropeca & Deleytosa, Herois pietate prudentia, modestia, divinis, in pauperes misericordia, & in omnes liberalitate summa seculi illius admiratione præstantissimi, idem Garcia d. n. 98. proloquitur, quod absque dubio *†* procedere videtur in beneficio fundando, non etiam fundato, per regulam illam, quod fortius egerit, quam non admittit hospes, & facilius abdicatur à nobis quis querendum, quam questum, c. quem admodum in sine de iurevando, Clemen. gratias de rescriptis, l. qui autem, ff. de his qui in fraud. cred. docet Lambertinus de iure patr. q. 9. art. & lib. 1. num. 115. fol. 71. cuius sententia auctorem existimat esse *†* Panormitanum in cap. cum dilectus notab. §. de consuetud. Felinus in c. cum venerabilis n. 33. de excep. Rochus de Curte de iure patron. verbo pro eo quod n. 26. ad med. Gutier. in l. nemo potest de leg. 1. n. 451. Gonzalez regula 8. glof. 5. n. 48. quod melius comprobabitur ex declaratione Sacre Congregationis, quam refert Guillelmart ad Tridentinum præmissis pag. 686. §. antep.

Secundo, quia Episcopus *†* de consensu Capituli concurrente causa legitima potest unam Ecclesia à visitatione imp-

munem reddere, Calder. conf. 267. Put. decif. 115. lib. 3. Riccius collat. 1228. Tufchus lit. P. concl. 221. n. 5.

6. Contraria tamen sententia, quæ venior est, *†* probatur ex multis decentibus Episcopus non posse concedere alicui pio loco, ne illum possit visitare, & cottigere, Federicus de Senis conf. 111. n. 2. & 3. Fufchus verbo visitatio concl. 218. n. 24. Etiam Hujusmodi *†* concessio facta fuisse de consensu Capituli, Abbas in c. cum venerabilis n. 3. de censibus, etiam si patronus in fundationis *†* lumine exemptionem peteret ab Episcopo, nam nec tunc Episcopus possit concedere Quintil. Mandosius de signat. grat. titulo de exemptione ab Episcopo, §. exemptio ab ordinario, Federicus de Senis conf. 247. Tufchus dict. concl. 221. lit. P. num. 2. optimè Mart. Muta decif. 58. Sicula num. 29. quia Episcopus, *†* nec expressè, nec tacite visitationem potest renuntiare, ut tenent Rota dec. 2. de censibus in antiquis per tex. in cap. pastoralis 7. de donat. ubi glof. verbo Cathedralium. Ratio redditur ab Imola in cap. cum ex officio n. 1. & 7. de prescript. Scilicet; quia visitatio pertinet ad utilitatem publicam, cui privato rum pactionibus non potest derogari, cap. si diligenti de for. compet. & facti decifio Achillis 15. n. 3. de prescriptioibus, & ex ommissione visitationis sequeretur impunitas, contra quam rigorosa fit interpretatio Alex. in lege 1. numer. 25. de verbor. quem sequitur Seraphinus decif. 393. num. 13. Et generalè *†* est Prælatum qui potuit quærerè Ecclesie, & non quæriti teneti ad interesse, argumento textus in l. quicquid C. de arbit. tut. Rebuff. in compend. alien. nu. 31. & 32. Doctores relati & secuti à Mandosio supra §. amplio etiam. Ex quibus *†* hæc duo subjectionis signa in prescriptibilia reputantur, scilicet visitatio, & solutio procuracionis, Roman. conf. 371. incipit in proposito n. 6. in fine, quod intelligendum est de præscriptione totalis *†* procuracionis omnium Ecclesiatarum, Calder. conf. 6. de offic. delegat. & conf. 5. de rebus Eccles. Lopus allegat. 30. num. 9. vers. licet, Tufchus lit. P. concl. 221. n. 3. c. 6. & 7. & de prescriptione totalis visitationis Calder. conf. 53. alias 11. de censibus, nam ut Panormitanus ex Joanne Andrea docet in cap. venerabilis n. 5. de censibus, Episcopus potest per modum iustitiam Vicarie perpetuæ concedere inferiori, ut recipiat nomine suæ dignitatis iura visitationis, vel visitationem facultat, Zabar. conf. 131. n. 2. vers. ad secundum, Tufchus d. concl. 221. n. 4.

13. Rei huius optatum *†* exemplum est in Episcopatu Tironen. ubi Calatambus Vicarius generalis diuturnitate temporis, sic privativè de causis ad forum Ecclesiasticum pertinentibus per viam contentiosam, vel voluntariam, cognoscit, ut absque magno populi scandalo, & inhibitionis obstantia Iustitiæ Aragonum, Vicarius principalis Tironensis, sive in rebus iustitiæ, sive gratiæ illius Archidiaconatus non procedat, qui Vicarius generalis, quod possit esse executor mixtus Apostolicus, non obstat colligere ex traditis à Flores var. lib. 1. q. 4. n. 7. & sequent. An verò illius Vicarii introducta iurisdicção firmo teneat pede, Paulus Æmilius narrat decif. 306. n. 4. p. 1. & dominus meus Don Michael Martinez del Villar Supremi Aragonum consilii celebris Consulatus, & fuorum antecessorum integritate literis & nobilitate meritis successit in lib. de patro. 24. Bilbil. 2. p. art. 8. Simili modo *†* Episcopus inferiori permittit collationem, postulante sic fundatore in erectione beneficii, Macerat. 1. var. c. 12. Riccius in praxi dec. 163. n. 81. in fine, & ut latus in Canonicali par. 2. c. 36. è converso contra totalem *†* ab ratiōnem jurisdictionis alicujus Ecclesie, Riccius in praxi decif. 542. exemplum proponit cuiusdam Episcopi, qui cum per mutare voluisset parochiam suæ Diocesis cum alia Neapolitani Archiepiscopi non fuit permissus ex supra dictis, & ne residentie suæ, per obliquum, fraudem faceret ad quam de jure divino directè obstringitur cap. 1. Sess. 6. de reform. in Tridentina plures allegat Riccius d. decif. 542.

16. Pro superiori nostra sententia facit, quod Episcopus *†* præsumitur nihil ignorare ex his que pertinent ad suam Diocesim, quia residere & visitare tenetur, Anchar. conf. 117. circa finem, Alexan. conf. 94. n. 13. lib. 5. Aymon. conf. 128. n. 1. Rota dec. 6. n. 3. de iure patronat. in novis. Seraphinus decif. 377. n. 6. Farinac. decif. 638. n. 3. Si visitatio in hoc Saravia de Admittis.

casu radicatus evelleretur, cogereetur ignorare, quod scire tenebatur, quare etiam Capella *†* Regia Episcopi subjectioni subest quoad generalia, licet quoad particularia libera sit, juxta ea, que tradit Rota dec. 744. p. 1. divers. *†* de declaratione textus in cap. cum Capella, de privileg. & Tridentini Sess. 24. c. 11. de reform. Et quod *†* totalis exemptio à visitatione pro iniqua reputetur, colligere ex traditis à Lambertino de iure patron. lib. 1. par. 1. q. 9. art. 1. n. 25. & ex his que diximus q. 24. fundamento 1.

Non obstat prima dubitanti ratio, *†* quia verius est in Capellanis collativis, quæ jam spiritualizate sunt omnino rejiciendam esse illam conditionem, ut ordinarius nullo modo sese intromittere possit, quia non poterit facere, quin leges in suo testamento valeant, l. nemo potest, ff. de legat. 1. ubi Gutier. n. 450. & sequentibus, Rota decif. 10. de testamentis in antiquis, Rochus de Curte de iure patronat. verbo pro eo quod num. 25. Gonzal. reg. 8. glof. 5. in principio n. 42. Mandos. de signat. grat. cap. de exemptione ab Episcopo, §. amplius etiam, & melius per alios Fufchus de visitatione lib. 2. c. 11. n. 15. & plures quos congerit decifio 30. nu. 5. par. 2. recentissimarum.

Nec contrarium probant *†* casus proposti à Garcia supra 20. d. num. 98. & sequent. non ille Comitis de Oropeca, nam in brevi S. D. N. Pauli Papæ V. in favorem illius concessi, Hospitalis, & Collegium non etiam Capellanæ collativæ existimuntur à visitatione, nec dictum Hospitalis, & Collegium eximerentur, nisi concurrente illa ratione, quam refert ex brevi Pauli, Garcia num. 101. scilicet, quia ineritis difficultate præpeditus Episcopus Abulen. raro in dicta Villa personalem residentiam exercet. Alter casus Hospitalis de Olmedo de missis in quadam Capella celebrandis, non de Capellanæ collativa loquitur. Vel aliter responde quod Episcopus ibi non fuit specialiter exclusus, ut requiritur à Concilio Tridentino Sess. 22. cap. 8. & eius interpretibus, idèò visitationem competere Priori cumulative ad Episcopum non privative, ut ad hunc specialem casum decifum fuit à Rota decif. 33. par. 2. recentiff. casu prius disputato, ut in dec. 30. dict. par. 2. Nec Doctores *†* Panormitanum sequentes, diversi sunt ab hac sententia, cum intelligendi sunt iuxta mentem Panormitani, quem referunt, & quem sequuntur hunc verò colligende sententiæ alterius Doctoris modum amplectitur Rota decif. 52. num. 36. par. 2. diverforum, Covar. 2. variat. cap. 6. num. 4. Menoch. de retinend. remedio 3. num. 270. At Panormitanus loquitur de Episcopo qui potest in fundatione Ecclesie, ad petitionem pattoni, transferre in alium sibi specialiter competens, ut & se specialiter declarat in cap. cum venerabilis num. 5. de censibus, quo casu non visitatio radicatus evellitur, sed moderamen accipit, ut dixi supra.

Quicquid autem sit *†* in casibus quibus Episcopus excluditur à visitatione, data negligentia eorum quibus concessa erat visitatio, succedit Episcopus in potestate visitandi, ut probat textus in cap. tua nobis de testamen. & latus Stephanus Gratianus discept. forens. cap. 481. n. 1. & sequ. optimè Seraphinus dec. 611. num. 6.

Non obstat illud, quod adducebamus ex consilio 267. Calderini, & aliorum, quia loquuntur in casu speciali quoad Ecclesia unitur Monasterio exempto, quo casu unicum desinit esse jam beneficium, & incipit esse prædium alterius loci cui fuit unitum, & ut tale iudicatur Mandosio reg. 19. q. 10. n. 2. & 3. & regula 22. q. 1. n. 18. & quam plurimi alii quos refert, & sequitur Garcia de benef. par. 12. cap. 2. num. 12.

Quod si (Lector amantissime) dicta supra, tibi satis non faciant, recurre ad decif. 30. par. 2. recentiff. ubi casus visitationis de Olmedo discutitur plenè.

S V M M A R I V M.

Processus appellacione intelligitur prima citatio, n. 1. Citatio perpetua iurisdictionem, n. 2. Processus fit quomodocumque perveniat ad causam, n. 3.

inor. pluram congetit ad propositum Gonzal. regul. 8. gloss. 5.
 41 § 9. Anm. 42. Coadjutores antianitatem non ad die eor-
 um admiffionis, sed a cessatione Coadjutorie die ad ip-
 sonantur, nam Coadjutor vivente Coadjuto ex persona prop-
 ria non habet possessionem beneficii, actus quos facit
 non sibi, sed Coadjuto facit, nihil aliud possidet quam
 administrationem Coadjutorie, quae possessio cessat ces-
 sante Coadjutoria, non capit possessionem, nisi post mor-
 tem Coadjuti, quas omnes rationes iuribus, & Doctori-
 bus confirmat duplex decisio Hispanensis scilicet 456. &
 637. p. 1. recentissimarum Egrinac. Unde si Coadjutor pre-
 terderet prelationem, non audiretur, nisi possessionem
 & administrationem proprio nomine habitam probaret
 Fabricius in praxi de aliis quib. iuribus n. 19. & 21. pag. 158.
 Quod confirmatur ex generali consuetudine Hispaniae,
 quae obtinuit Coadjutores Canonice novissime receptis in
 Sede postponi, de qua consuetudine testimonium perhibet
 Garcia d. 4. p. cap. 5. n. 73. Gonzal. d. gloss. 5. §. 9. num. 98.
 42 Item ex q. consuetudine iuri iniuxa Lusitania, secundum
 quam Senator honorarius prior data & possessione, praeci-
 detur Senator honorario, postiori possessione & data,
 actu tamen servienti & administrationem habenti argum.
 rex. in l. 2. C. ut dign. ord. ser. attestatur Cavedo p. 1. dec. 4. n.
 43 7. & generale est q. ut qui aliena dignitate fulget, non pre-
 feratur ei qui propria dignitate coruscet, Dec. in c. sane l. 2.
 n. 12. de offic. delegat. quod contra Coadjutorum preceden-
 tiam allegat Leo in thesaur. for. Eccles. p. 2. c. 6. n. 58. & 60.
 Garcia d. 4. p. c. 5. n. 133. Omnia supra dicta confirmantur
 ex Sacra Rituum Congregatione de qua deponunt Quaranta
 in summa Bullarum verbo Archiepiscopi auctoritas n. 12. ubi
 additio lit. B. & Garcia in addition. d. c. 5. n. 96. Ubi censuit
 44 Archiepiscopo q. Coadjutorum etiam cum futura successione
 non licere civitatem ingredi pontificaliter, uti Cruce, circuli
 Canonici, largitione indulgentiarum, necessaria,
 non etiam urbana Canoniorum associacione, his rationibus
 quia non habet jus in re, sed ad rem, potest esse, ut
 praemortuor coadjutor antequam sit Archiepiscopus, quia
 caret jurisdictione, & dignitate, & quia non est caput Can-
 onicorum, idem ex brevi Pauli V. 16. Septembris anno 1606.
 cuius copiam reperies apud Franciscum Suarez de religione
 tract. 4. lib. 4. par. 2. cap. 22. n. 19. Garcia supra p. 3. c. 1. num.
 199. & d. c. 5. n. 96. & ex Sacra Rituum Congregatione dict.
 45 decis. 456. n. 9. par. 1. recentiss. q. ubi declaratum fuit Can-
 onicorum Coadjutores viventes coadjutos non esse habendos
 pro veris Canonicis, etiam si Coadjutores sint cum futu-
 ra successione, quia non habent jus in Canonatu, sed
 ad Canonatum, unde non sunt Capitulares, ideo & non
 datur tempus recreationis trimestre unum coadjuto, &
 aliud trimestre Coadjutori, Stephanus Gratianus discipulat.
 forens. c. 166. quae omnia aperte probant Episcopum non
 restringi de Adjutorum consilio & assensu contra Capitu-
 larium Coadjutores procedere. Id tamen ea considera-
 tione radicatus fulcitur, nam Synodus Tridentina nihil sic
 ante oculos sibi proposuit quam Episcopum jurisdictionem
 in Capitulares, illisam, & intactam conservare, ut proba-
 vi supra q. 2. in fundam. quod si Adjutorum usum ad
 non capitulares Tridentina Synodus voluisset prorogare, si-
 bi contraria videretur existere.
 46 Neque obstant ex adverso q. considerata idest Coadjuto-
 rem ad possessionem restitui, quia ut dicitur in decis. 456. re-
 stituitur ad possessionem, quam habet non in beneficio, sed
 in servitio Coadjutorie.
 Non obstat quod Coadjutores admittantur cum clausu-
 47 la ex nunc q. prout ex rite, nam clausula haec non operat-
 ur, ut tempus praesens conjugatur cum futuro vel e converso
 Felinus in cap. licet casum num. 6. de probation. Paril. conf.
 91. num. 66. vol. 2. Negulantius de pignor. par. 2. membr. 2. n.
 6. Tiraq. de retract. convention. §. 2. gloss. 1. num. 85. Mat-
 chelan. de laci. par. 3. §. 2. num. 90. nec rursus conjuguntur
 48 tempore praeterito, ita ut praevaleret veritati, nam haec q. re-
 tractatio fit per fictionem, & fictio non est potentior veri-
 tate, & naturalitate, nisi specialiter sit cautum per habentem
 potestatem, L. sicut quomodo pater ff. de liber. & postb. Bart.
 in l. 5. §. haec verba ff. de nego. gest. Tiraq. de privileg. p. 4. causa

privileg. 17. vers. verum hoc non est, & in dicta dec. 456. nu.
 13. Non obstat quod in hac q. Sede Coadjutores quinquen-
 49 naria solvant, solum enim ex specialia clausula quae in Pauli
 V. gratia seu Brevis reperitur, quae solvere compelluntur ha-
 bentes jus vel in beneficio, vel ad beneficium, discrimen
 50 q. habendi jus, vel in vel ad beneficium Abb. docet in c. li-
 teris 29. n. 5. de rescript. Molin. de iust. & iur. par. 1. tract. 2.
 disput. 2.
 Non obstat q. statum Casarug. Ecclesiae circa Sedem ad
 die possessionis habendam, quia possessionem non capit nisi
 post cessationem Coadjutorie, ut in d. dec. 456. n. 6. & se-
 quentibus. Non obstat consideratio Garciae circa Coadjuto-
 rem actu servientem, & praevientem, quia est ridicula
 cum sit in potestate Episcopi rejicere informationem, & cap-
 tionem vel citationem ad tempus, quod actu non serviat,
 unde succedit regula tex. in l. sub hac de obligat. & action.
 Non obstat quod coadjutor admittatur ad perrogativas quas ha-
 bet coadjutus, nam ut ipse Garcia d. n. 96. respondit, illae
 praerogativae non extenduntur ad jurisdictionem ad iudicium.
 Non obstat alia consideraciones, quae ex fundamen-
 tis pro hac parte adductis facile diluuntur, si diligenter per-
 spiciantur.

S Y M M A R I U M.

Recursus a quibus Doctoribus soveatur, n. 1.
 Recursus a decisionibus publicis admittuntur, n. 2.
 Recursus a decisionibus Romanis comprobantur, n. 3. & 15.
 Recursus exemplis confirmantur, n. 4.
 Laicus cognoscit inter Ecclesiasticos ex delegatione Apostoli-
 ca, num. 5.
 Sicilia laic-clericalis iurisdictione, n. 6.
 Consuetudo immemorialis una iurata habet, n. 7.
 Privilegium & praescriptio differunt, n. 8.
 Regalibus detrahere alienum est a mente Pontificis, n. 9.
 Constitutio Martini contra trahentes clericos ad Tribunalia
 saecularia, n. 10.
 Quis primum Bullam in conspublicavit, n. 11.
 Pontifices multi recursum assimulant, n. 12.
 Recursus ratione temporalitatis licitus in iure, n. 13.
 Recursus saeculi legibus laboratur, n. 14.
 Index potestatis limites excedens, ut privatus agit, n. 16.
 Iudici ut privato impare resistitur, n. 17.
 Recursus in defensionem possessionis & appellacionis licitus,
 num. 18.
 Patroni pro re Ecclesiastica licite recurrunt, n. 19.
 Recursus licitus ubi Ecclesiastici Ecclesiasticis remittuntur,
 num. 20.
 Recursus in se deprecationibus non est denegandus, n. 21.
 Constitutio Ecclesiae legibus saeculi adiuvatur, n. 22.
 Vim vi repellere licet, n. 23.
 Vis multis modis fit, n. 24.
 Violentia triplex, n. 25.
 Interdicta pro rebus sacris redduntur, & reddantur, n. 26.
 Pontificia Regiaque potestas ab eodem fonte dimanant, nu-
 mer. 27.
 Sacerdotium, & Regnum olim in uno, n. 28.
 Spirituales & temporales gladius mutuo se adiuvant, n. 29.
 Periculi ratione multa alia non permessa permittuntur, nu-
 mer. 30.
 Recursus, ubi est periculum in mora, licitus, n. 31.
 Reges sunt executores Tridentini, n. 32.
 Intellectus ad Concilium Tridentinum, Sess. 25. cap. 3. num. 33. &
 num. 47.
 Regia Tribunalia non comprehenduntur in prohibitione, n. 34.
 Recursus videtur licitus, ubi est clerici laici iurisdictione, nu-
 mer. 35.
 Recursus ubi est licitus, & citari & inhiberi, n. 36.
 Recursus a multis Doctoribus detestatur, n. 37.
 Recursus descenduntur, ignorantia, necessitate, consuetudine,
 concordia, privilegio, & defensione, n. 38.
 Recursus improbantur a Rota Romana, n. 39.
 Sequesrum Iudicis laici in rebus Ecclesie nullum, n. 40.
 Recursus improbat a antiquis Canonibus, num. 41. & recent-
 tioribus, num. 42.
 Recursus quomodo recentissime detestentur, n. 43.
 Recurrentes multis poenis afficiuntur, n. 44.
 Index saecularis non supplet iurisdictionem Ecclesiasticam, n. 45.

Ma-

Maior est Index Ecclesiasticus, quam saecularis, n. 46.
 Consuetudo immemorialis a Regibus etiam inducitur, est subla-
 ta, num. 47.
 Clericus maiestatis reus ab Ecclesiastico puniatur, nu. 48. idem
 de perturbator pacis.
 Actor sequitur forum rei, n. 49.
 Brachium saeculare ab ordinariis & delegatis Iudicibus invocatur,
 n. 50.
 Intellectus cap. 20. Sess. 25. Concilii Tridentini, n. 51.
 Non recipientes legem primi, peccant mortaliter, n. 52.
 Defendendi manus proprie Ecclesiastici Iudicis est, n. 53.
 Ecclesiasticus saecularium non potest inhibere, n. 54.
 Privilegium non praesumitur, n. 55.
 Immemorialis quomodo probetur, n. 56.
 Recursus admittendi, vel non admittendi resolutio remittitur,
 num. 57.
 Argumentis impiorum non est utendum contra Sedis Apostoli-
 cae potestatem, n. 58.
 Abus Ecclesiasticorum recursum aniam dederunt, n. 59.
 Hieronymi locus expenditur, n. 60.
 Recursus differit a querela reclamationis & alii, n. 61.
 Recursus non est licitus quando violentia falso allegatur, nu-
 mer. 62.
 Recursus per se non est in duas conditionibus, n. 63. & 64.
 Doctores recursum applaudentes quibus excusantur, n. 65.
 Saecularis Ecclesiastici Iudicis quando praesumitur, n. 66.
 Intellectus cap. pasforalis, §. quia vero de offic. delegat. nu-
 mer. 67.
 Declaratoris facti requiritur ad incurrendam poenam ipso iure,
 num. 68.
 Poena impofitio requiritur concludentem probationem, n. 69.
 Recurrentibus remedium attentatorum competit, n. 70.

QUESTIO TRIGESIMA.

An licitus sit recursus ad Regium Tribunal pro defensione juris Adjutorum?

Utrum casus propositus innotescat, in disputationem venire debet, an sit licitus recursus ad iudicem laicum contra Ecclesiasticum maxime in Ecclesiasticis causis?

Doctoribus, num. 1. Decisionibus variis, num. 2. Decisionibus Romanis, num. 3. & 15. Exemplis, num. 4. Iuribus & rationibus a. n. 5. ad 36.
 Destruitur.
 Doctoribus, n. 37. Decisionibus Sacris a. num. 39. Iuribus antiquis, num. 41. Recentioribus, n. 42. Recentissimis, num. 43. & diversis argumentis a. n. 44. ad 61.
 Confutitur.

In primis ex Theologis illustrissimis Cajetanus cap. 27. apologia de potestate Papae, dum consulens tyrannidi Pontificum, & Episcoporum beneficiorum collationibus abutentium, (quam permissionem, seu consilium reprehendit Boetius Epo heroicarum questionum in rubrica de immunitate Eccles. n. 14.) Cajetanum sequitur, & Victoria de potestate Papae & Concilii, propositione 22. ubi docet Concilium Provinciale, vel Episcopos ad Recursum habituros, contra Romanum Pontificem mandantem contraria conciliorum decretis, ut pagina 275. Dominicus Bañes 2. 2. qu. 67. dub. 2. artic. 1. conclus. 6. Prater Michael Agia de exhibendis auxiliis fundamentum 27. per totum, & ex nostris Antisignanus Covar. praef. cap. 3. §. 3. Guillelmus Benedictus in cap. Raynatus de veritate, verbo Adalassim num. 349. & n. 455. Molinus verbo forma sol. 148. col. 3. §. die 21. ubi scribit Episcopum & Capitulum Tirafonem ad Aragonum iustitiam convolare praetendentes se nimium esse gravatos in impositione subditi Archiepiscopo Casaragustano, & de ab ejsus carceribus manifestato quadam Abbate Sancti Joannis Pinaten. idem Mol. fol. 220. §. manifestatus fuit, causum refert & persequitur Portoles cum multis ab eo relatis, verbo forma num. 101. Canonice Cenedo collectanea §. ad De-Saravia de Adjunctis.

cretum & collectanea 17. ad Decretales, idem posthumus ne dicam suppositus canon. quest. c. 45. ubi huius opinionis auctores quam plurimos congregat, Salzedo in praxi criminali cap. 102. Navar. in c. cum contingat remedio 1. de rescript. licet non ita conveniat in Manuali cap. 27. nu. 70. Menoch. de re-tinenda possessione remed. 3. quest. 52. nu. 354. Hostiensis in summa de foro compet. num. 15. vers. sed num. quid, docens in realibus Ecclesiasticis negligentiam posse suppleri per Iudicem laicum, Bovadilla cum pluribus ab eo relatis lib. 2. politic. cap. 18. a. num. 139. Pacianus conf. 164. maxime n. 38. Dominus Regens Sesse de inhibitionibus c. 8. §. 3. ex n. 129. & de cif. 114. & in epistola Regia, quae decisiones praecedit secunde partis maxime n. 70. sese tamen limitans in modum dubitationis in dict. §. 3. num. 200. Zevallos multis in locis maxime de violen. in proem. cap. 10. plures non inculco Doctores, quia eos citatos invenies apud supra dictos, & eos congerit Cravetta quest. 268. & infra plures referam.

Sunt & multae q. decisiones hanc recursum facultatem desinentes apud Ofachum decis. Pedemont. 30. num. 7. & 14. & decis. 116. num. 4. apud Thefaurum decisio 82. ubi additio litera A, multos congerit tenentes in causis Ecclesiasticis retinende, vel recuperande laicum Iudicem inter Ecclesiasticos legitime procedere, & decis. 111. n. 3. & dec. 131. & decis. 117. Doctissimus Faber lib. 3. Codicis titulo 32. Clericum docet turbantem Clericum in sequestro per Iudicem laicum esse puniendum. De Clerico vexato in beneficio per alium Clericum, quod adjuverat ad Regem, si ejus auxilium impleret, media constitutione illa. Fatis praecipit charitas. Vivius tradit decis. 30. n. 5. Clericus depositarius Iudicis officio compellitur depositi rationem reddere, Bald. in l. cum pro quoff. de in ius vocando, Afflicti decis. 22. n. 3. Aufer. decis. T. glof. 67. Tal. in l. si fidei iur. §. si f. qui fa. si f. cog. an. & tamquam verior opinio recentior Doctorum multitudine corroborata, ut Clericus succedens laico ligaret instantia coram Iudice saeculari inchoata, sit a testat. Gratianus discept. forens. c. 16. n. 31. Equites Hierosolymitani qui Religiosorum numero continentur, occupationem fructuum ex beneficiis sub manu Regis facere debent, ut primam propositionem locum fuisse, Maynard. lib. 1. dec. 17. & secundam dec. 8. attestatur, & dec. 28. atretum representat quod fuit iudicatum Iudicem laicum competenter esse quoad possessionem rerum spiritualium. Et legat. Apostolici potestas, quae examinari solet in Hispania apud Iudices saeculares, Covar. praef. cap. 3. §. 4. in Francia solet apud Regia tribunalia limitari. Mayn. decis. 47. 48. 49. & 50. dist. lib. 1. In Cathalonia quoque ubi parcius Iudex laicus mittit manum in messum Ecclesiae, sed Peguera decis. 27. part. 2. adhuc tamen contra Ecclesiasticos ad laicos recursum admittitur idem decis. 92. p. 1. Sunt & multae Romanae decisiones q. ab huiusmodi recursum non alienae eas refert & sequitur Lancellotus de attent. 2. p. c. 4. declarat. 4. post limitationem 30. n. 44. celebris est in hac materia illa Salamantina Canonice coram D. Blancheto, cuius copia est apud Farinac. 1. p. conf. 68. nu. 13. & quia eas stant specialius inducam, in presenti non repeto.

Praedicta q. possunt confirmari ex discursu quodam Ludovici de Callanate rescripto super non admiffione cusdam in Canonico Pacensem Regalis Auditoris ope & auxilio, quem adstruit iuribus, Doctores & exemplis. Illud est celebre quo Dominus Rex Ferdinandus Andream Martinez in Episcopum Tirafonem promotum ab Apostolica Sede, non sua tamen praevia nominatione bonis temporalibus, & regni incolatu privavit, de quo Curia noster annal. par. 4. lib. 20. cap. 31. Si praevia Regi esset suspectus, quod ab illo possit non admitti etiam testis Romani Pontificis decreto, observat Petrus de Basilio in directorio electionum par. 1. cap. 6. fol. 383. them. 15. par. 1. num. 4. & 5. Sed his non obstantibus Alexander VI. Valent. Caruini & Elnen. Episcopos creavit, nulla praevia Ferdinandi Regis nominatione anno 1499. eodem attestante Curia lib. 3. p. 5. c. 39. Aliud memoriam nostram Lugubrem offentat de anno M. DC. XL. quando h. de Metropolitana Sedes, & ante omnes ejus Declanando D. D. Franciscus Martinez Cellilla de la Mara ingenii acumine, Deidice scientiae cogni-

D 4

110

QUESTIO VIGESIMOCTAVA.

An in levibus Episcopus possit contra Capitulares procedere sine Adjunctis?

Hæc quæstio resoluta manet ex traditis supra quæst. 2. argumento 1. illud nota quod ad primam citationem venire non potest Episcopus sine Adjunctorum consilio, & assensu, quia non potest procedere, ut in hoc cap. 6. Sess. 25. & appellatione processus intelligitur prima citatio, ut Farinac. ibidem ver. an Capitula, Marcilla lib. 4. tit. 7. c. 20. lit. K, quia perpetua est jurisdicção intelligitur per citationem, cap. gratum, cap. relatum de offic. delegat. c. cum plures, ubi glossa verbo inchoante eodem titulo in 6. Sed advertit quod quomodocumque causa inchoetur dicitur perveniri ad processum gloss. verbo processum in cap. si a Subdelegato 14. de offic. deleg. in 6.

S Y M M A R I U M.

Coadjutoria species est Beneficii, n. 1. Coadjutori congrua datur, n. 2. Coadjutoria expeditio precum versitatem requirit, n. 3. Coadjutor an pensum servitutis solvere teneatur, n. 4. & 24. Coadjutor liberam habet administrationem, n. 5. Coadjutor restituitur possessioni quam accepit, n. 6, 9. & 45. Coadjutor eadem debet habere qualitates quas coadjutus, numer. 7. Coadjutores, ac expectantes comparantur, n. 8. 10. & 32. Coadjutor & non coadjutus infirmus, vel impeditus lucratur distributiones, n. 11. Clausula, ex hunc, pro ut ex tunc, virtus, n. 12. & 46. Coadjutores annatam solvunt, & ingressum, n. 13. 16. & 48. Annatarum solutio favorabilis, n. 14. Annatis succedunt quinquennia, n. 15. Ingressus varia sunt nomina, n. 16. Ingressus sunt odiosi, n. 17. Coadjutores an sedem acquirant per gradus antiquitatis, numer. 18. & 49. Casar Augustana Sedis statutum par. 3. c. 1. declaratur, n. 19. & 50. Jurisdicção prævenitur citando, capiendo, vel informando, numer. 20. Coadjutorum usus an improbandus, numer. 22. Coadjutoribus stylus multa tribuit, n. 23. quia sunt introducti ab illo, numer. 29. Coadjutor non tenetur publicare, n. 25. Coadjutor non consequitur fructus ex beneficio coadjuti, numer. 26. Coadjutor an teneatur residere præcisè an casualitè? numer. 27. & 29. Coadjutoria non inducit incompatibilitatem, n. 28. Tirafonensis Coadjutor privatus, n. 30. Coadjutores sibi non optant, sed Coadjutus, n. 31. Coadjutor est Canonicus sicut, n. 33. & 44. Coadjutoria non præjudicat nominationi Regie, n. 34. Regibus in dubio non censetur derogari, n. 35. Coadjutor non tenetur facere professionem, n. 36. Coadjuto excommunicato, Coadjutor non lucratur distributiones, numer. 37. Senator honorarius prior possessione postponitur posteriori qui administrationem proprio iure habet, n. 41. Dignitate minori, sed propria fulgens, dignior est quam qui majori, sed aliena dignitate fulget, n. 42. Archiepiscopus Coadjutor quibus prohibetur, n. 43. Fictio non est potentior veritate, n. 47. Ius ad rem, vel in re quomodo distinguatur, n. 49.

QUESTIO VIGESIMANONA.

An Episcopus possit procedere sine Adjunctis contra Capitularium Coadjutores?

Non posse suadem sequentia, Coadjutores sunt scilicet istos esse Beneficiatos, sicut Coadjutos, nam Coadjutoria species beneficii vocatur apud Archidiaconum in c.

quæstio 7. q. 1. argumentotextus in cap. de Recloribus in illa glossa verbo curant de clerico agratam ubi dicitur & similiter congrua datur Coadjutori, sicut beneficiato, idem & docuit gloss. verbo curam omnem in cap. 1. 7. q. 1. Non minus preces veritate nititur debent in Coadjutoria, ac in ceteris beneficiis dec. 6. 2. p. 3. divers. Sicut beneficium patronatus conferri non potest ab ordinario sine consensu patroni, Lambert. de iure patronat. p. 1. lib. 2. q. 6. nec per Coadjutori commendati, idem Lambertinus d. 6. art. 20. Coadjutor pensum servitutis solvere teneatur, si vera sunt argumenta, quæ non sequitur, sed proponit Navar. de ora. c. 10. n. 18. quod proprium onus est beneficiati c. 1. de celebr. missar. Non minus Coadjutor quam Coadjutus liberam habent administrationem, vel conferendi potestatem, Oldrad. cons. 44. n. 2. & 3. potest Coadjutor titulo Coadjutorie ordines sacros accipere de quo non dubitat Navar. de c. 20. n. 18. Accipit possessionem ad quam restituitur spoliatus, ut in qua Ulix. Coadjutoria quæ habetur apud Marchesanos 2. volum. inter ommissas pag. 564. & expulsus à Capitulo restituitur ad vocem in illo Riccius resolut. pract. c. 263. Qualitates requisitæ ad obtinendam præbendam requiruntur ad consequendam Coadjutoriam quæ exemplo resignantis & resignatarii, Staphil. de mod. proced. fol. 146. numer. 23. Paris. de resignat. lib. 4. q. 9. n. 19. Garc. de benef. p. 7. c. 4. n. fin. Gonzal. regula 8. glof. 5. §. 9. n. 6. & 90. Monet. de optione Canon. c. 4. n. 151. & 155. Si supernumerarii & expectantes Canonici cum quibus iure optino coadjutores comparantur argumento Capituli 19. Sess. 24. c. 7. Sess. 25. de reform. in Trident. c. ex parte 12. de offic. deleg. c. dilectus 19. de preben. c. 2. de concess. prebend. Paulus Paris. cons. 83. vol. 4. Uvamelius cons. 16. n. 13. & 15. de elect. ex patientia Capituli ad iura Canonica admittantur & audiuntur ad reintegregationem si eis fuerint denegata, Franciscus Marcus par. 1. q. 16. Anton. Fabricius in praxi benef. de titulo num. 32. ubi additio lit. A. & maxime reintegrantur Coadjutores præ expectantibus, nam illi vagam & incertam, & determinatam expectant præbendam, ut confiderat Rota dec. 17. de prebend. in novis, & una Burgen. dec. 27. p. 1. de appell. ab executor. brev. par. 1. apud Marches. Coadjutor infirmus, vel legitime impeditus si sanus & expeditus solutus erit interesse, distributiones lucratur, sed non ejus principalis, si servitium fuit delictor, Leo in thesaur. for. Eccles. p. 2. n. 65. & merito quia fictio naturam imitatur, §. minore in instit. de ad. option. Bart. in l. is qui pro emptore n. 2. de iur. cap. Verat. dec. 289. numer. 9. par. 2. Coadjutor ad beneficium Coadjuti per Pontificem vocatur clausula quæ ex nunc. pro ut ex tunc, cuius natura est non suspendere, etiam in beneficio vacaturo, sed à principio effectum suum fortiri, ut in dec. Salman. apud Garc. de benef. 4. par. c. 5. n. 133. plures congerit Martha clausula 54. par. 1. numer. 9. In hac præ Sede Casar Augustana Coadjutores, & annatam solvunt juxta breve Pauli V. de anno 1608. die 23. Octobris concessum, cuius quæ solutio est favorabilis rationibus ad id ponderatis à Thoma Campesio de annat. n. 5. & in p. brevi, idem, ne diminuantur distributiones, quibus diminutis, cultus divinus minuitur, cap. 5. Sess. 21. cap. 1. Sess. 22. de reform. in Trident. & in specie deciditur à Rota dec. 139. n. 2. par. 2. divers. Dixi quod Coadjutores annatam solvere, cum solvant quinquennia, quia annatis succedunt quinquennia, ad tradita per Seraphinum dec. 1401. n. 2. ex Antonio Massa in tract. de annatis. In eadem Sede quæ solvunt, & Coadjutores ingressum juxta decretum D. Alfonso ab Aragonia, & Capituli Casarugæ de anno 1495. die 19. Februarii alio nomine cappam, gl. pastelum de quo in c. presentis, §. nisi de off. ord. in 6. leu deportus, ut in §. 1. de annatis in concordata, & ibi glossa verbo consuetudinis, de quibus plura prosequuntur Doctores in c. Jacobus, ubi Hostien. & Socin. n. 6. de Simon. Feltr. in c. cum Ad. n. 19. de constit. Cucus maior instituit. lib. 2. tit. 14. n. 22. Garcia de benef. p. 8. c. 1. n. 85. Fabricius in praxi de annatis lib. 1. c. 9. n. 15. Riccius in praxi dec. 227. & 567. & facit textus in l. de amb. & que tradit Azevedo ad curiam Pisanam lib. 1. c. 14. quibus in locis contra hoc ingressus multa scribuntur, quia sunt odiosi Concil. Trident. Sess. 24. c. 14. & in consil. 104. p. 2. Pii P. Coadjutores quæ Sedem per gradus antiquitatis acquirunt, si

vetè Rota censuit coram bonæ mem. Penia Salmannis & Tirafonensibus, quæ decisiones reperies apud Marches. tom. 1. de appellat. ab executor. brev. §. 1. dec. 28. & §. 2. dec. 46. apud Garciam d. cap. 5. numer. 78. & 138. Rotæ sententiam ab statuto Sedis nostre par. 1. cap. 5. admittam fuisse videtur, nam in illo sic cavetur, y si aliquo entrare por Coadjutor, de Dignidad, Canonigo, o Racionero, o Beneficiado tiene lugar del dia de su posesion, como esll dicho. Comes adjuorum quæ usum non videtur omnino improbandus, si non solus successio & sanguinis, sed meritorum & probata vitæ habitata ratione utilitatis Ecclesie introducat. Thom. Campes. de Coadjutore Episcop. n. 12. Neque obstat votum quod captandæ mortis consideratum in cap. 2. de concess. prebend. quia desiderium malum convertitur contra machinantem, iuxta illud Rom. c. 22. Et ut ait Seneca epistola 10. turpissima vota. Diis insulantur, si quis admoventi autem, conticescent. Pluribus conatur defendere Coadjutorum stylum Joan. Baptista Valenzuela cons. 98. n. 37. Et si pravus sequatur eventus, is diversus omnino est ab intentione concedentis, cui non debet imputari, ut confiderat Mastrellus de magistrat. cap. 2. §. 5. numer. 4. ubi multa circa concessionem officii post mortem Vacaturi.

Ultimo, quia sine dubio videtur Episcopum debere procedere cum Adjunctis contra Coadjutores, five Garciam sequaris d. c. 5. par. 4. numer. 95. dum ait Episcopum contra adu servientem Coadjutorum solum & independentem procedere si modo citando, capiendo, vel informando prævenit servitium à reale ad Mascardum de probat. par. 2. 23. conclus. 12. 31. Sive sequaris quæ declarationem Sacra Congregationis ab eo relatum in dict. cap. 5. ubi additio n. 96. quæ censuit procedendum esse cum Adjunctis contra Capitularium Coadjutores, si ex forma Coadjutoria colligatur, Coadjutori concessa fuisse privilegia, quæ habent Coadjuti; nam stylus obtinuit coadjutoribus concedi plenam, liberam, omnimodam facultatem, & auctoritatem in spiritualibus, & temporalibus ea faciendi, quæ poterant facere coadjuti. Si ergo in honoribus, & oneribus Coadjutores jure principalium censentur, quid mirum si criminaliter acti de Adjunctorum consilio & assensu censentur?

Contraria tamen sententia verior mihi semper visa fuit, ut novissime multis declarationibus defendit additio ad Garciam 4. par. cap. 5. numer. 6. Nam coadjutoria beneficium non est. Ideo quod Coadjutor non tenetur ad officium Canonici recitandum, sed proprietarius, Navar. in c. si quando prelatio 5. numer. 10. de rescript. Campes. de Coadjutor. Episcop. numer. 8. Gambardus de offic. legati lib. 4. numer. 285. Redoanus de Simon. 2. par. cap. 28. cap. de rectoribus, & sequentibus, ubi Abbas de cler. egrot. cap. grandis ubi communis de supplen. neglig. prelat. Suarez de religione tract. 4. lib. 4. numer. 19. ubi adverteit nihil obstat quod illa jura, & eorum interpretes loquantur de Coadjutore sine futura successione, quia futura successio non dat jus in re, sed ad rem, & si filius Regis non est Rex, licet futuram habeat successioem. Beneficium quod Coadjuti non vacat usque ad ejus mortem, & ideò non subiacet publicationi, Puteus lib. 3. dec. 225. & dec. 236. Coadjutor quod non consequitur fructus ex beneficio coadjuti dec. 285. lib. 3. par. 3. divers. Navar. cons. 2. n. 3. de cleric. egrotant. Garcia de benef. 4. par. c. 5. n. 78. Coadjutor quod non tenetur ad residentiam præcisam, sed casualitatem, id est, ut de bonis suis satisfaciatur pro intercellentia non soluta, Mendez lib. 4. divers. iur. argum. c. 1. n. 8. Fabricius in praxi de offic. lib. 2. cap. 8. n. 21. Gonzal. reg. 8. glof. 5. §. 9. n. 63. Barbosa ad Tridentinum Sess. 24. c. 17. n. 13. Coadjutoria non inducit incompatibilitatem ex eisdem Doctoribus. Illud autem quod dicitur quod Coadjutor non teneri ad residentiam præcisam, intelligendum est, nisi in coadjutoria sit imposta necessitas inferendi, si enim sit imposta, vel per verbum debeat, vel teneatur, præcisè tenetur residere, & ob non residentiam poterit privari, servata tamen juris forma, de qua in c. ex tua de cler. non residet. gloss. verbo Canonibus in c. quomam frequenter, ut lit. non contest. ut & fuit privatus Franciscus de Sylos mulica præfectus in hac alma Sede, Coadjutoria portio in Ecclesia Tirafonensibus, quæ decisiones reperies apud Marches. tom. 1. de appellat. ab executor. brev. §. 1. dec. 28. & §. 2. dec. 46. apud Garciam d. cap. 5. numer. 78. & 138. Rotæ sententiam ab statuto Sedis nostre par. 1. cap. 5. admittam fuisse videtur, nam in illo sic cavetur, y si aliquo entrare por Coadjutor, de Dignidad, Canonigo, o Racionero, o Beneficiado tiene lugar del dia de su posesion, como esll dicho. Comes adjuorum quæ usum non videtur omnino improbandus, si non solus successio & sanguinis, sed meritorum & probata vitæ habitata ratione utilitatis Ecclesie introducat. Thom. Campes. de Coadjutore Episcop. n. 12. Neque obstat votum quod captandæ mortis consideratum in cap. 2. de concess. prebend. quia desiderium malum convertitur contra machinantem, iuxta illud Rom. c. 22. Et ut ait Seneca epistola 10. turpissima vota. Diis insulantur, si quis admoventi autem, conticescent. Pluribus conatur defendere Coadjutorum stylum Joan. Baptista Valenzuela cons. 98. n. 37. Et si pravus sequatur eventus, is diversus omnino est ab intentione concedentis, cui non debet imputari, ut confiderat Mastrellus de magistrat. cap. 2. §. 5. numer. 4. ubi multa circa concessionem officii post mortem Vacaturi.

nen. die. 14. Januarii anno 1611. ut latius in dec. Rota 276. p. 1. recentiss. Fatinac. Coadjutores quæ sibi non optant, sed coadjutus, Monet. de optione Canon. c. 4. q. 8. n. 152. coadjutores olim vocabantur quæ curatores, Quintana Duennas lib. 2. Eccl. c. 1. nu. 21. & 30. curator autem in bonis pubicis nihil proprium habet. Coadjutores sunt quæ expectantes, ut supra in argumentis, & probatur, quia coadjutoria est conditionalis gratia, ut Paulus Paris. cons. 83. vol. 4. quem sequitur Ubames de elect. cons. 16. n. 13. & §. 15. quæ tribuit spem debitorum iri, §. ex conditionalis instituta de verb. sive est fulgens spes, ut ex Caslad. dec. unica de pæctis, colligit Ubamensis ibidem n. 12. at Canonici expectantes præbendam dicuntur Canonici in herbis, & habentes jus ad rem, & non sunt veri Canonici, gloss. verbo receperis in c. 1. de cler. non residet. lib. 6. Hostiensis in c. super inordinata n. 9. de preb. & in c. constitutus n. 10. de rescript. Sc plures alii quos refert & sequitur Mastrell. dec. 130. n. 27. Leo in thesaur. 2. p. 4. n. 63. Farin. in recentiss. p. 1. dec. 456. & 637. Marcus dec. 1043. n. 3. quæ n. 6. Ex communi præxi probat Canonici supernumerarii nihil accipere debere, quia est Canonici fictus, Marches. de appellat. ab executor. brev. p. 1. c. 1. n. 169. Si vacet quod coadjuti beneficium de mense quo nominatio pertineat ad Regem non censetur derogata ejus nominatio preventionis ista Pontificia, quam sic appellat Marc. q. 16. n. 2. & 8. q. 384. ut de expectantibus postponendis nominatis à Rege Francie decet Fabri in praxi de titulo n. 21. fol. 262. ubi additio lit. I. & secundam jus est ut Regibus patronis Pontificis non præstantur mortuati, tentare, vel connari in derogationem cap. dilectus 34. de prebend. prosequitur Boetius heroicorum q. lib. 1. derogabilibus n. 16. quod specificus confirmo ex his quæ de concordatis Germanie per dationem coadjutorie non derogandis censuit Cassadorus dec. unica de pæctis, confirmatur ex his, quæ de non admittit à Carolo V. Imperator Philippo Urries creatione in Episcopum Olfen. Coadjutoris datus cum futura successione D. Joanni ab Aragonia & Navarra, sine Caroli assensu enarrat Iriarte de excellentiss. Ofca lib. 3. cap. 2. anno 1526. in fine. At concordiam illam Germanice locidatam observandæ lector perlege apud Hieronymum Gonzal. regula 8. glof. 51. nu. 99. & per totam glossam 25. de qua concordia loquitur cons. 18. Gregorius XIII. in Bullario de preservatione iurium regum, congerit Gonzal. reg. 8. glof. 2. in proem. à numer. 36. Cenedo quæst. 22. numer. 26. Prosequitur illustris admodum D. D. Augustinus Morlanes Fisci Regi Sirenuissimus Advocatus, paterna jurisprudentia hæres & pater D. D. Didaci de Molanes ingenio, prudentia, nobilitate & diuturna in ubere librorum suorum copia expulanda assiduitate in alleg. ad process. Proc. Fiscor. contra resign. & Coadjuti. Sed Metrop. maxime §. 4. Coadjutor fidem proficere non tenetur quod contra Acoltam de Andrada ad Bullam cruciatam quæst. 73. docet Garcia de benef. par. 3. cap. 3. ubi additio numer. 16. Ceteri Capitulares fidei professionem, & coram Episcopo, vel ejus Vicario & in Capitulo facere tenentur, ut Trident. Sess. 24. cap. 12. §. provisi de reform. de qua latissime Sanchez de præcept. Decal. lib. 2. cap. 5. maxime numer. 7. Coadjutor quod non lucratur distributiones, excommunicato coadjuto, quia excommunicatus si per se non potest aliquid agere, nec poterit procuratorem cap. sine de procurat. ubi Imola numer. 6. & satis est indecorum alicui num à communione fidelium esse suffragis Ecclesie, qui non parit, alimoniam recipere, Leo dict. 2. par. c. 4. numer. 68. Gonzal. dict. §. 9. nu. 124. Coadjutoria res est valde odiosa & restringibilis cap. 2. de concess. prebend. ibi: turpe est si in Ecclesia Dei locum future successiois expectatio habeat, cap. dilectus 19. de prebend. ibi: vacatur am expectantem præbendam Lateranensi Concilio non sit dubium obsequi, cap. 5. Sess. 25. de reform. in Trident. Mohedan. dec. 333. Gambard. de auctor. legat. lib. 5. cap. de Coadjutoribus nu. 13. ubi conqueritur Coadjutores hodie potius esse heredes pædagogos indigentes, prosequitur Thefaur. dict. cap. 4. numer. 69. multis rationibus in officis secularium hoc ipsum comprobatur loquens de futura successione promissa, Mastrellus in tractat. de magistr. part. 1. cap. 25. à numer. 10. Coadjutoria quæ stylus introductus Cassador. dec. 2. numer. 2. de rescript. folia. Mandolide signat. gratia tit. de Coadjutor.

inoff. testamen. c. cum expediat de elect. in 6. Hoc confirmatur per argumentum ab speciali, nam quando agitur de correctione morum Tridentina Synodus voluisse videtur appellatione visitationem non suspendi. Sic enim respondit Episcopo Abulen. Amplitudinem tuam, non posse reculari, in modo sine figura & strepitu iudicii procedens penas imponit delictorum non ordinarias, sed eas tantum que morum emendationem respiciunt. Pondere dictionem illam taxativam, *tantum*, quae alios casus excludit, l. 1. c. de patr. potest. Dec. conf. 183. n. 1. & plures quos refert, & sequitur Cenedo singulari 21. declarationem verò Cardinalium invenies apud Farinac. in dist. cap. 6. §. quando Episcopus visiterit vers. ad 9. apud Marcellam lib. 4. tit. 7. cap. 20.

Secundo, quia si modus *†* excedit in visitatione, quantumcumque appellatio prohibetur suspendere, vel devolvere, & devolvit, & suspendit, ut obstat Navarr. conf. 12. de appell. Caved. supra lib. 1. c. 1. n. 9. §. cum igitur, Scac. de appell. q. 17. limitat. 26. n. 12. Zevallos de violent. q. 27. n. 2. alios non allegatos, vide apud Valenzuelam conf. 43. n. 153. quae sententia jure fulcitur in cap. irrefragabili, de offic. ordinar. ubi cum ageretur de reformatione morum (quod proprium visitationis munus est, ut in Tridentino sess. 13. cap. 1. de reform. & cap. 10. sess. 24. & cap. 1. §. sane de censibus lib. 6. diximus supra quaest. 24. fundamento 1. hac verba subjunguntur. Nulla appellatio valeat impedire, nisi formam in talibus excefferit observandam, idem probatur in cap. novit 43. extra de appellat. ibi ab executoribus appellari non possit, nisi forsitan modum excefferint in exequendo. Contraria tamen sententia *†* in genere sumpta verior est, & probatur in Concilio Tridentino sess. 22. cap. 1. ibi nec appellatio executionem hanc quae ad motum correctionem spectat suspendit & cessat. cap. 10. & tam appellatio quam inhibitory caret effectu quoad impediendam visitationem cap. 1. sess. 13. c. 3. sess. 24. de reform. in Tridentino prosequitur, Recta in divo par. 1. c. 1. §. 5. latissime Scacia de appell. d. q. 17. limitat. principalis 26. Per praedicta etiam *†* non fuit admittenda appellatio interposita per confraternitatem laicorum à decreto Episcopii illam visitantis, ut Sacram Congregationem censuisset testatur Gratianus decif. 188. n. 10. quod est conforme iuri communi in cap. ad nostram 2. ubi Felin. nu. fin. de appell. & Francus in cap. reprehensibilis n. 9. & 13. eodem titulo in 6. Gratianus supra num. 2. Id sic *†* rigorose in Sicilia oblatatur, ut à sententiis laicis in Supremo Consilio contra Magistratus visitatos in generali visitatione, nulla detur appellatio, neque revisio ex mandato Regio expresso de quo meminit Bovadilla lib. 5. polit. cap. 1. num. 122. & 129. Mastil. de magistrat. lib. 6. c. 12.

Neque contrarium probant considerationes supra positae, non prima, quia satis constat ex supra dictis locis Concilii, de ejus voluntate ad impediendam appellationem in visitatione. Rursus declaratio Sacrae Congregationis per dictionem *†* illam, *tantum*, non excludit similes casus, Jaf. in l. 1. nu. 10. ff. si quis iudicatus non obtemp. Sebastianus Medicus de diffinition. p. 2. c. 1. n. 6.

Non obstat secundum quia est speciale, casu quo modus excedit, modus autem excederet, si visitatio non fieret ea pompa & solemnitate, quam commemorat Silvest. verb. visitatio, §. 4. & Zerola in praxi eodem verbo §. ad 5. p. 1. Farinac. in d. cap. 6. §. quando Episcopus, & Marzilia lib. 4. tit. 7. cap. 20. vers. ad 8. Item si aliquid preceperit contra statutum, vel in veterata Ecclesie consuetudinem Cardinalium in cap. 4. de appellat. ubi Decius num. 6. vers. sed considerandum est. Item si casus damnorum irreparabile contineret, casus istos enumerat Riccius in praxi dec. 503. §. 4. & 505. & Barbosa, & ab eo relati in cap. 20. sess. 24. num. 8. Item si Episcopus procederet in exemptis, seu aliis privilegiatis contra eorum privilegium, Lancellol. de attent. par. 2. c. 11. limitat. 18. n. 2. Marchesan. de appellat. extra Rom. curiam p. 1. c. 6. num. 127. quos refert & seq. Riccius refolus. praef. cap. 7. nu. 3. ampliat. §. 1. Item si Episcopus in visitatione procederet contra Capitulares sine adiunctis, quod facere potest, dummodo peccatum non imponat ordinariam, sed eam que morum correctionem respiciat ad tradita in dec. 321. par. 2.

divers. & ad declarat. a per illusterrimos, teste Farinac. de 6. Sess. 25. §. quando Episcopus, vers. ad secundum, & Marzilia lib. 4. tit. 7. c. 20. & tamen sub pretexto correctionis, procederet ad captivam, exclusionemque ab actibus canonicalibus, quod magis convenit iudiciali cognitioni, quam correctionali, l. quod ad statum. ff. de penis, Menoch. de arbitr. lib. 1. q. 82. Gonzal. reg. 8. glof. 9. a. n. 17. Valenzuela conf. 43. n. 104. & 144. & 156. vel si indebitè carceraret, ut supra q. 20. n. 13. & tandem si finis principalis visitationis deesset, qui est potius emendatio, quam punitio, Guillelmart ad Tridem. Sess. 6. cap. 4. in praefermissis pag. 681.

S V M M A R I V M.

I Nitellus Concilii Trid. c. 8. & 9. Sess. 22. n. 1. Oropesani Comitis patronatus, n. 2. & 30. Fundandum beneficium plures condiciones admittit, quas fundatum, n. 3. Panormitanus in cap. cum dilectus notab. §. de consuetudine, n. 4. & 21. declarat. Episcopus unam Ecclesiam potest eximere à visitatione de consensu Capituli, n. 5. Visitationis exemptio non potest concedi ab Episcopo, n. 6. etiam de consensu Capituli, n. 7. Visitatio in immo fundationis tolli non potest, n. 8. Visitatio cur tolli non possit, n. 9. Episcopus non potest praedicare Ecclesia in querendis, n. 10. Visitatio & procuratio in praescriptibiles sunt, n. 11. Visitatio & procuratio in parte tolli potest, sed non radicatus, n. 12. & 18. Calatambus Vicarius generalis, n. 13. Episcopus permittit collationem inferiori, n. 14. Parochiarum permutatio Episcopis non permittitur, n. 15. Episcopus praesentibus nihil ignorare de sua Diocesi, n. 16. Capella Regie visitatio, n. 17. Conditio, ut ordinarius nullo modo se intromittat, n. 19. Episcopus visitat quando alius est prohibitus si datur negligentia illius, cui de iure competit visitare, n. 22. Vnitum beneficium desinit esse tale, n. 23.

QUAESTIO VIGESIMASEPTIMA.

An Episcopus possit subditos eximere à Visitatione?

E T quod possit eximere, videtur probari ex Concilio Tridentino *†* c. 8. & 9. Sess. 22. de reformatione, cuius textus auctoritate docet Garcia de benef. par. 1. c. 2. n. 98. fundatorem posse in limine fundationis jubere, ne Episcopus se intromittat in visitatione operis ipsi etiam Capellaniae collativae, ut in causa Capellanae, & Hospitalis de Olmedo Sacram Congregationem declarasse refert, & Farinac. ad d. c. 8. & repetit Marzilia lib. 2. tit. 6. c. 2. & est in specie decifum per Ludovivum, nunc Greg. XV. decif. 4. & 8. Et in casu Capellaniarum *†* patronatus domini Joannis Alvarez de Toledo Monroy & Ayala, Comitis de Oropeca & Deleytosa, Herois pietate prudentia, modestia, divinis, in pauperes misericordia, & in omnes liberalitate summa saeculi illius admiratione praestantissimi, idem Garcia d. n. 98. proloquitur, quod absque dubio *†* procedere videtur in beneficio fundando, non etiam fundato, per regulam illam, quod fortius egerit, quam non admittit hospes, & facilius abdicatur à nobis quis querendum, quam questum, c. quem admodum in sine de iurevando, Clemen. gratias de rescriptis, l. qui autem, ff. de his qui in fraud. cred. docet Lambertinus de iure patr. q. 9. art. & lib. 1. num. 115. fol. 71. cuius sententiae auctorem existimat esse *†* Panormitanum in cap. cum dilectus notab. §. de consuetud. Felinus in c. cum venerabilis n. 33. de excep. Rochus de Curte de iure patron. verbo pro eo quod n. 26. ad med. Gutier. in l. nemo potest de leg. 1. n. 451. Gonzalez regula 8. glof. 5. n. 48. quod melius comprobabit ex declaratione Sacrae Congregationis, quam refert Guillelmart ad Tridentinum praefermissis pag. 686. §. antep.

Secundo, quia Episcopus *†* de consensu Capituli concurrente causa legitima potest unam Ecclesia à visitatione imp-

munem reddere, Calder. conf. 267. Put. decif. 115. lib. 3. Riccius collat. 1228. Tufchus lit. V. concl. 221. n. 5.

6. Contraria tamen sententia, quae venior est, *†* probatur ex multis decentibus Episcopus non posse concedere alicui pio loco, ne illum possit visitare, & cottigere, Federicus de Senis conf. 111. n. 2. & 3. Fufchus verbo visitatio concl. 218. n. 24. Etiam Hujusmodi *†* concessio facta fuisse de consensu Capituli, Abbas in c. cum venerabilis n. 3. de censibus, etiam si patronus in fundationis *†* lumine exemptionem peteret ab Episcopo, nam nec tunc Episcopus possit concedere Quintil. Mandosius de signat. grat. titulo de exemptione ab Episcopo, §. exemptio ab ordinario, Federicus de Senis conf. 247. Tufchus dist. concl. 221. lit. V. num. 2. optimè Mart. Muta decif. 58. Sicula num. 29. quia Episcopus, *†* nec expressè, nec tacite visitationem potest renuntiare, ut tenuit Rota dec. 2. de censibus in antiquis per tex. in cap. pastoralis 7. de donat. ubi glof. verbo Cathedralium. Ratio redditur ab Imola in cap. cum ex officio n. 1. & 7. de praescript. Scilicet; quia visitatio pertinet ad utilitatem publicam, cui privato rum pactionibus non potest derogari, cap. si diligenti de for. compet. & facti decifio Achillis 15. n. 3. de praescriptionibus, & ex ommissione visitationis sequeretur impunitas, contra quam rigorosa fit interpretatio Alex. in lege 1. numer. 25. de verbor. quem sequitur Seraphinus decif. 393. num. 13. Et generalè *†* est Praetatum qui potuit quæere Ecclesiae, & non quæivi teneti ad interesse, argumento textus in l. quicquid C. de arbit. tut. Rebuti in compend. alien. nu. 31. & 32. Doctores relati & secuti à Mandosio supra §. amplio etiam. Ex quibus *†* hæc duo subjectionis signa in praescriptibilia reputantur, scilicet visitatio, & solutio procuracionis, Roman. conf. 371. incipit in proposita n. 6. in fine, quod intelligendum est de praescriptione totalis *†* procuracionis omnium Ecclesiatarum, Calder. conf. 6. de offic. delegat. & conf. 5. de rebus Eccles. Lopus allegat. 30. num. 9. vers. licet, Tufchus lit. V. concl. 221. n. 3. & 7. & de praescriptione totalis visitationis Calder. conf. 53. alias 11. de censibus, nam ut Panormitanus ex Joanne Andrea docet in cap. venerabilis n. 5. de censibus, Episcopus potest per modum iustitiam Vicariae perpetuae concedere inferiori, ut recipiat nomine suae dignitatis iura visitationis, vel visitationem facultat, Zabac. conf. 131. n. 2. vers. ad secundum, Tufchus de consensu, 221. n. 4.

13. Rei huius optatum *†* exemplum est in Episcopatu Titasonen. ubi Calatambus Vicarius generalis diuturnitate temporis, sic privativè de causis ad forum Ecclesiasticum pertinentibus per viam contentiosam, vel voluntariam, cognoscit, ut absque magno populi scandalo, & inhibitionis obstantia Iustitiae Aragonum, Vicarius principalis Titasonensis, sive in rebus iustitiae, sive gratia illius Archidiaconatus non procedat, qui Vicarius generalis, quod possit esse executor mixtus Apostolicus, non obstat colligere ex traditis à Flores var. lib. 1. q. 4. n. 7. & sequent. An verò illius Vicarii introducta iurisdictione firmo teneat pedem, Paulus Zemilius narrat decif. 306. n. 4. p. 1. & dominus meus Don Michael Martinez del Villar Supremi Aragonum consilii celebris Consulatus, & fuorum antecessorum integritate literis & nobilitate meritis successores in lib. de patro. 24. Bilbil. 2. p. art. 8. Simili modo *†* Episcopus inferiori permittit collationem, postulante sic fundatore in erectione beneficii, Maecart. 1. var. c. 12. Riccius in praxi dec. 163. n. 81. in fine, & ut latius in Canonicali par. 2. c. 36. è converso contra totalem *†* ab rationem jurisdictionis alicujus Ecclesiae, Riccius in praxi decif. 542. exemplum proponit cuiusdam Episcopi, qui cum per mutare voluisset parochiam suæ Diocesis cum alia Neapolitani Archiepiscopi non fuit permissus ex supra dictis, & ne residentiae suae, per obliquum, fraudem faceret ad quam de iure divino directè obstringitur cap. 1. Sess. 6. de reform. in Tridentina plures allegat Riccius d. decif. 542.

16. Pro superiori nostra sententia facit, quod Episcopus *†* praesumitur nihil ignorare ex his que pertinent ad suam Diocesim, quia residere & visitare teneatur, Anchar. conf. 117. circa finem, Alexan. conf. 94. n. 13. lib. 5. Aymon. conf. 128. n. 1. Rota dec. 6. n. 3. de iure patronat. in novis. Seraphinus decif. 377. n. 6. Farinac. decif. 638. n. 3. Si visitatio in hoc Saravia de Admittis.

casu radicatus evelleretur, cogereetur ignorare, quod scire tenebatur, quare etiam Capella *†* Regia Episcopi subjectioni subest quoad generalia, licet quoad particularia libera sit, juxta ea, quae tradit Rota dec. 744. p. 1. divers. *†* de declaratione textus in cap. cum Capella, de privileg. & Tridentini Sess. 24. c. 11. de reform. Et quod *†* totalis exemptio à visitatione pro iniqua reputetur, colligere ex traditis à Lambertino de iure patron. lib. 1. par. 1. q. 9. art. 1. n. 25. & ex his quae diximus q. 24. fundamento 1.

Non obstat prima dubitatio ratio, *†* quia verius est in Capellanis collativis, quae jam spiritualizatae sunt omnino rejiciendam esse illam conditionem, ut ordinarius nullo modo sese intromittere possit, quia non poterit facere, quin leges in suo testamento valeant, l. nemo potest, ff. de legat. 1. ubi Gutier. n. 450. & sequentibus, Rota decif. 10. de testamentis in antiquis, Rochus de Curte de iure patronat. verbo pro eo quod num. 25. Gonzal. reg. 8. glof. 5. in principio n. 42. Mandos. de signat. grat. cap. de exemptione ab Episcopo, §. amplius etiam, & melius per alios Fufchus de visitatione lib. 2. c. 11. n. 15. & plures quos congerit decifio 30. nu. 5. par. 2. recentissimam.

Nec contrarium probant *†* casus propositi à Garcia supra 20. d. num. 98. & sequent. non ille Comitis de Oropeca, nam in brevi S. D. N. Pauli Papa V. in favorem illius concessi, Hospitalis, & Collegium non etiam Capellaniae collativae existimuntur à visitatione, nec dictum Hospitalis, & Collegium eximerentur, nisi concurrente illa ratione, quam refert ex brevi Pauli, Garcia num. 101. scilicet, quia ineritis difficultate praepeditus Episcopus Abulen. raro in dicta Villa personalem residentiam exercet. Alter casus Hospitalis de Olmedo de missis in quadam Capella celebrandis, non de Capellania collativa loquitur. Vel aliter responde quod Episcopus ibi non fuit specialiter exclusus, ut requiritur à Concilio Tridentino Sess. 22. cap. 8. & eius interpretibus, idè visitationem competere Priori cumulative ad Episcopum, non privative, ut ad hunc specialem casum decifum fuit à Rota decif. 33. par. 2. recentiff. casu prius disputato, ut in dec. 30. dist. par. 2. Nec Doctores *†* Panormitanum sequentes, diversi sunt ab hac sententia, cum intelligendi sunt iuxta mentem Panormitani, quem referunt, & quem sequuntur hunc verò colligendae sententiae alterius Doctoris modum amplectitur Rota decif. 52. num. 36. par. 2. diverforum, Covar. 2. variat. cap. 6. num. 4. Menoch. de retinend. remedio 3. num. 270. At Panormitanus loquitur de Episcopo qui potest in fundatione Ecclesiae, ad petitionem pattoni, transferre in alium sibi specialiter competens, ut & se specialiter declarat in cap. cum venerabilis num. 5. de censibus, quo casu non visitatio radicatus evellitur, sed moderamen accipit, ut dixi supra.

Quicquid autem sit *†* in casibus quibus Episcopus excluditur à visitatione, data negligentia eorum quibus concessa erat visitatio, succedit Episcopus in potestate visitandi, ut probat textus in cap. tua nobis de testamen. & latius Stephanus Gratianus discept. forens. cap. 481. n. 15. & sequent. optimè Seraphinus dec. 611. num. 6.

Non obstat illud, quod adducebamus ex consilio 267. Calderini, & aliorum, quia loquuntur in casu speciali quoad Ecclesia unitur Monasterio exempto, quo casu unum definit esse jam beneficium, & incipit esse praedium alterius loci cui fuit unitum, & ut tale iudicatur Mandosio reg. 19. q. 10. n. 2. & 3. & regula 22. q. 1. n. 18. & quam plurimi alii quos refert, & sequitur Garcia de benef. par. 12. cap. 2. num. 12.

Quod si (Lector amantissime) dicta supra, tibi satis non faciant, recurre ad decif. 30. par. 2. recentiff. ubi casus visitationis de Olmedo discutitur plenè.

S V M M A R I V M.

Processus appellatio intelligitur prima citatio, n. 1. Citatio perpetua iurisdictionem, n. 2. Processus fit quomodocumque perveniatur ad causam, n. 3.

inor. plura congerit ad propositum Gonzal. regul. 8. gloss. 5.
 41 § 9. Anm. 42. Coadjutores antianitatem non ad die eor-
 um admisionis, sed a cessatione Coadjutorie die adipi-
 scuntur, nam Coadjutor vivente Coadjuto ex persona prop-
 ria non habet possessionem beneficii, actus quos facit
 non sibi, sed Coadjuto facit, nihil aliud possidet quam
 administrationem Coadjutorie, qua possessio cessat ces-
 sante Coadjutoria, non capit possessionem, nisi post mor-
 tem Coadjuti, quas omnes rationes iuribus, & Doctori-
 bus confirmat duplex decisio Hispanensis scilicet 456. &
 637. p. 1. recentissimarum Egrinac. Unde si Coadjutor pre-
 terderet prelationem, non audiretur, nisi possessionem
 & administrationem proprio nomine habitam probaret
 Fabricius in praxi de aliis quib. iuribus n. 19. & 21. pag. 158.
 Quod confirmatur ex generali consuetudine Hispanie,
 qua obtinent Coadjutores Canonici novissime receptis in
 Sede postponi, de qua consuetudine testimonium perhi-
 bent Garcia d. 4. p. cap. 5. n. 73. Gozal. d. gloss. 5. §. 9. num. 98.
 42 Item ex q. consuetudine juri iniuxa Lusitania, secundum
 quam Senator honorarius prior data & possessione, prece-
 ditur Senator honorario, postiori possessione & data,
 actu tamen servienti & administrationem habenti argum.
 rex. in l. 2. C. ut dign. ord. ser. attestatur Cavedo p. 1. dec. 4. n.
 43 7. & generale est q. ut qui aliena dignitate fulget, non pre-
 feratur ei qui propria dignitate coruscet, Dec. in c. sane l. 2.
 n. 12. de offic. delegat. quod contra Coadjutorum preceden-
 tiam allegat Leo in thesaur. for. Eccles. p. 2. c. 6. n. 58. & 60.
 Garcia d. 4. p. c. 5. n. 133. Omnia supra dicta confirmantur
 ex Sacra Rituum Congregatione de qua deponunt Quaranta
 in summa Bullarum verbo Archiepiscopi auctoritas n. 12. ubi
 additio lit. B. & Garcia in addition. d. c. 5. n. 96. Ubi censuit
 44 Archiepiscopo q. Coadjutorum etiam cum futura successione
 non licere civitatem ingredi pontificaliter, uti Cruce, circu-
 lis Canonico, largitione indulgentiarum, necessaria,
 non etiam urbana Canonico, uti associacione, his rationibus
 quia non habet jus in re, sed ad rem, potest esse, ut
 proutur coadjutor antequam sit Archiepiscopus, quia ca-
 teri jurisdictione, & dignitate, & quia non est caput Can-
 onicorum, idem ex brevi Pauli V. 16. Septembris anno 1606.
 cuius copiam reperies apud Franciscum Suarez de religione
 tract. 4. lib. 4. par. 2. cap. 22. n. 19. Garcia supra p. 3. c. 1. num.
 199. & d. c. 5. n. 96. & ex Sacra Rituum Congregatione dict.
 45 decis. 456. n. 9. par. 1. recentiss. q. ubi declaratum fuit Can-
 onicorum Coadjutores viventes coadjutos non esse habendos
 pro veris Canonicis, etiam si coadjutores sint cum futu-
 ra successione, quia non habent jus in Canonicatu, sed
 ad Canonicatum, unde non sunt Capitulares, ideo & non
 datur tempus recreationis trimestre unum coadjuto, &
 aliud trimestre Coadjutori, Stephanus Gratianus discipulat.
 forens. c. 166. qua omnia aperte probant Episcopum non
 restringi de Adjutorum consilio & assensu contra Capitu-
 larium Coadjutores procedere. Id tamen ea considera-
 tione radicitus sulcitur, nam Synodus Tridentina nihil sic
 ante oculos sibi proposuit quam Episcopum jurisdictionem
 in Capitulares, illisam, & intactam conservare, ut pro-
 bavi supra q. 2. in fundam. quod si Adjutorum usum ad
 non capitulares Tridentina Synodus voluisset prorogare, si-
 bi contraria videretur existere.
 46 Neque obstant ex adverso q. considerata idest Coadjuto-
 rem ad possessionem restitui, quia ut dicitur in decis. 456. re-
 stituitur ad possessionem, quam habet non in beneficio, sed
 in servitio Coadjutorie.
 Non obstat quod Coadjutores admittantur cum clausu-
 47 la ex nunc q. prout ex rite, nam clausula haec non operat-
 ur, ut tempus praesens conjugatur cum futuro vel e converso
 Felinus in cap. licet casum num. 6. de probation. Paril. conf.
 91. num. 66. vol. 2. Negulantius de pignor. par. 2. membr. 2. n.
 6. Tiraq. de retract. convention. §. 2. gloss. 1. num. 85. Mat-
 chelan. de laci. par. 3. §. 2. num. 90. nec rursus conjugitur
 48 tempore praeterito, ita ut praevalcat veritati, nam haec q. re-
 tractatio fit per fictionem, & fictio non est potentior veri-
 tate, & naturalitate, nisi specialiter sit cautum per habentem
 potestatem, L. sicut quomodo pater ff. de liber. & postb. Bart.
 in l. 3. §. haec verba ff. de nego. gest. Tiraq. de privileg. p. 4. causa

privileg. 17. vers. verum hoc non est, & in dicta dec. 456. nu.
 13. Non obstat quod in hac q. Sede Coadjutores quinden-
 49 nia solvant, solvant enim ex specialia clausula qua in Pauli
 V. gratia seu Brevis reperitur, qua solvere compelluntur ha-
 bentes jus vel in beneficio, vel ad beneficium, discrimen
 50 q. habendi jus, vel in vel ad beneficium Abb. docet in c. li-
 teris 29. n. 5. de rescript. Molin. de iust. & iur. par. 1. tract. 2.
 disput. 2.
 Non obstat q. statum Casarug. Ecclesie circa Sedem ad
 die possessionis habendam, quia possessionem non capit ni-
 si post cessationem Coadjutorie, ut in d. dec. 456. n. 6. & se-
 quentibus. Non obstat consideratio Garciae circa Coadjuto-
 rem actu servientem, & praevientem, quia est ridicula
 cum sit in potestate Episcopi rejicere informationem, ca-
 prionem vel citationem ad tempus, quo actu non serviat,
 unde succedit regula tex. in l. sub hac de obligat. & action.
 Non obstat quod coadjutor admittatur ad perrogativas quas ha-
 bet coadjutus, nam ut ipse Garcia d. n. 96. respondit, illae
 prerogativae non extenduntur ad jurisdictionem ad iudicium.
 Non obstat alia consideraciones, quae ex fundamen-
 tis pro hac parte adductis facile diluuntur, si diligenter per-
 spiciantur.

S Y M M A R I V M.

Recursus a quibus Doctoribus soveatur, n. 1.
 Recursus a decisionibus publicis admittuntur, n. 2.
 Recursus a decisionibus Romanis comprobantur, n. 3. & 15.
 Recursus exemplis confirmantur, n. 4.
 Latus cognoscit inter Ecclesiasticos ex delegatione Apostoli-
 ca, num. 5.
 Sicilia laic-clericalis iurisdictione, n. 6.
 Consuetudo immemorialis una iurata habet, n. 7.
 Privilegium & praescriptio differunt, n. 8.
 Regalibus detrahere alienum est a mente Pontificis, n. 9.
 Constitutio Martinica contra trahentes clericos ad Tribunalia
 secularia, n. 10.
 Quis primum Bullam in conspublicavit, n. 11.
 Pontifices multi recursum assimulant, n. 12.
 Recursus ratione temporalitatis licitus in iure, n. 13.
 Recursus saeculi legibus laboratur, n. 14.
 Index potestatis limites excedens, ut privatus agit, n. 16.
 Iudici ut privato impare resistitur, n. 17.
 Recursus in defensionem possessionis & appellationis licitus,
 num. 18.
 Patroni pro re Ecclesiastica licite recurrunt, n. 19.
 Recursus licitus ubi Ecclesiastici Ecclesiasticis remittuntur,
 num. 20.
 Recursus in se deprecationibus non est denegandus, n. 21.
 Constitutio Ecclesie legibus saeculi adiuvatur, n. 22.
 Vim vi repellere licet, n. 23.
 Vis multis modis fit, n. 24.
 Violentia triplex, n. 25.
 Interdicta pro rebus sacris redduntur, & reddantur, n. 26.
 Pontificia Regiaque potestas ab eodem fonte dimanant, nu-
 mer. 27.
 Sacerdotium, & Regnum olim in uno, n. 28.
 Spirituales & temporales gladius mutuo se adiuvant, n. 29.
 Periculi ratione multa alia non permessa permittuntur, nu-
 mer. 30.
 Recursus, ubi est periculum in mora, licitus, n. 31.
 Reges sunt executores Tridentini, n. 32.
 Intellectus ad Concilium Tridentinum, Sess. 25. cap. 3. num. 33. &
 num. 47.
 Regia Tribunalia non comprehenduntur in prohibitione, n. 34.
 Recursus videtur licitus, ubi est clerici laici iurisdictione, nu-
 mer. 35.
 Recursus ubi est licitus, & citari & inhiberi, n. 36.
 Recursus a multis Doctoribus detestatur, n. 37.
 Recursus descenduntur, ignorantia, necessitate, consuetudine,
 concordia, privilegio, & defensione, n. 38.
 Recursus improbantur a Rota Romana, n. 39.
 Sequesrum Iudicis laici in rebus Ecclesie nullum, n. 40.
 Recursus improbat a antiquis Canonibus, num. 41. & recent-
 tioribus, num. 42.
 Recursus quomodo recentissime detestentur, n. 43.
 Recurrentes multis poenis afficiuntur, n. 44.
 Index secularis non supplet iurisdictionem Ecclesiasticam, n. 45.

Ma-

Maior est Index Ecclesiasticus, quam secularis, n. 46.
 Consuetudo immemorialis a Regibus etiam inducitur, est subla-
 ta, num. 47.
 Clericus maiestatis reus ab Ecclesiastico puniatur, nu. 48. idem
 de perturbator pacis.
 Actor sequitur forum rei, n. 49.
 Brachium sanctae ab ordinariis & delegatis Iudicibus invocan-
 tur, n. 50.
 Intellectus cap. 20. Sess. 25. Concilii Tridentini, n. 51.
 Non recipientes legem primi, peccant mortaliter, n. 52.
 Defendendi manus proprie Ecclesiastici Iudicis est, n. 53.
 Ecclesiasticus secularium non potest inhibere, n. 54.
 Privilegium non praesumitur, n. 55.
 Immemorialis quomodo probetur, n. 56.
 Recursus admittendi, vel non admittendi resolutio remittitur,
 num. 57.
 Argumentis impiorum non est utendum contra Sedis Apostoli-
 cae potestatem, n. 58.
 Abus Ecclesiasticorum recursum aniam dederunt, n. 59.
 Hieronymi locus expenditur, n. 60.
 Recursus differit a querela reclamatione & alii, n. 61.
 Recursus non est licitus quando violentia falso allegatur, nu-
 mer. 62.
 Recursus per se non est in duas conditionibus, n. 63. & 64.
 Doctores recursum applaudentes quibus excusantur, n. 65.
 Secularis Ecclesiastici Iudicis quando praesumitur, n. 66.
 Intellectus cap. pasforalis, §. quia vero de offic. delegat. nu-
 mer. 67.
 Declaratoris facti requiritur ad incurrendam poenam ipso iure,
 num. 68.
 Poena impio requiritur concludentem probationem, n. 69.
 Recurrentibus remedium attentatorum competit, n. 70.

QUESTIO TRIGESIMA.

An licitus sit recursus ad Regium Tribunal pro defensione juris Adjutorum?

UT casus propositus innotescat, in disputationem venire debet, an sit licitus recursus ad iudicem laicum contra Ecclesiasticum maxime in Ecclesiasticis causis?

Doctoribus, num. 1. Decisionibus variis, num. 2. Decisionibus Romanis, num. 3. & 15. Exemplis, num. 4. Iuribus & rationibus a. n. 5. ad 36.
 Destruitur.
 Doctoribus, n. 37. Decisionibus Sacris a. num. 39. Iuribus antiquis, num. 41. Recentioribus, n. 42. Recentissimis, num. 43. & diversis argumentis a. n. 44. ad 61.
 Confutitur.

In primis ex Theologis illustrissimis Cajetanus cap. 27. apologia de potestate Papae, dum consulens tyrannidi Pontificum, & Episcoporum beneficiorum collationibus abutentium, (quam permissionem, seu consilium reprehendit Boetius Epo heroicarum questionum in rubrica de immunitate Eccles. n. 14.) Cajetanum sequitur, & Victoria de potestate Papae & Concilii, propositione 22. ubi docet Concilium Provinciale, vel Episcopos ad Recursum habituros, contra Romanum Pontificem mandantem contraria conciliorum decretis, ut pagina 275. Dominicus Bañes 2. 2. qu. 67. dub. 2. artic. 1. conclus. 6. Prater Michael Agia de exhibendis auxiliis fundamentum 27. per totum, & ex nostris Antisignanus Covar. praef. cap. 3. §. 3. Guillelmus Benedictus in cap. Raynatus de veritate, verbo Adalassim num. 349. & n. 455. Molinus verbo forma sol. 148. col. 3. §. die 21. ubi scribit Episcopum & Capitulum Tiraconem ad Aragonum iustitiam convolare pretendentes se nimium esse gravatos in impositione subditi Archiepiscopo Casaragustano, & de ab ejsus carceribus manifestato quadam Abbate Sancti Joannis Pinaten. idem Mol. fol. 220. §. manifestatus fuit, casum refert & prosequitur Portoles cum multis ab eo relatis, verbo forma num. 101. Canonici Cenedo collectanea §. ad De-Saravia de Adjunctis.

cretum & collectanea 17. ad Decretales, idem posthumus ne dicam suppositus canon. quest. c. 45. ubi hujus opinionis auctores quam plurimos congregat, Salzedo in praxi criminali cap. 102. Navar. in c. cum contingat remedio 1. de rescript. licet non ita conveniat in Manuali cap. 27. nu. 70. Menoch. de re-tinenda possessione remed. 3. quest. 52. nu. 354. Hostiensis in summa de foro compet. num. 15. vers. sed num. quid, docens in realibus Ecclesiasticis negligentiam posse suppleri per Iudicem laicum, Bovadilla cum pluribus ab eo relatis lib. 2. politic. cap. 18. a. num. 139. Pacianus conf. 164. maxime n. 38. Dominus Regens Sesse de inhibitionibus c. 8. §. 3. ex n. 129. & de cif. 114. & in epistola Regia, qua decisiones praecedat secunde partis maxime n. 70. sese tamen limitans in modum dubitationis in dict. §. 3. num. 200. Zevallos multis in locis maxime de violen. in proem. cap. 10. plures non inculco Doctores, quia eos citatos invenies apud supra dictos, & eos congerit Cravetta quest. 268. & infra plures referam.

Sunt & multae q. decisiones hanc recursum facultatem desinentes apud Ofachum decis. Pedemont. 30. num. 7. & 14. & decis. 116. num. 4. apud Thefaurum decisio 82. ubi additio litera A, multos congerit tenentes in causis Ecclesiasticis retinende, vel recuperande laicum Iudicem inter Ecclesiasticos legitime procedere, & decis. 111. n. 3. & dec. 131. & decis. 117. Doctissimus Faber lib. 3. Codicis titulo 32. Clericum docet turbantem Clericum in sequestro per Iudicem laicum esse puniendum. De Clerico vexato in beneficio per alium Clericum, quod adjuverat ad Regem, si ejus auxilium impleret, media constitutione illa. Fatis praescripti charitas. Vivius tradit decis. 30. n. 5. Clericus depositarius Iudicis officio compellitur depositi rationem reddere, Bald. in l. cum pro quoff. de in ius vocando, Afflicti decis. 22. n. 3. Aufer. decis. T. glof. 67. Tal. in l. si fidei iur. §. si f. qui fa. si f. cog. an. & tamquam verior opinio recentior Doctorum multitudine corroborata, ut Clericus succedens laico ligaret instantia coram Iudice seculari inchoata, sit a testat. Gratianus discept. forens. c. 16. n. 31. Equites Hierosolymitani qui Religiosorum numero continentur, occupationem fructuum ex beneficiis sub manu Regis facere debent, ut primam propositionem locum fuisse, Maynard. lib. 1. dec. 17. & secundam dec. 8. attestatur, & dec. 28. atretum representat quod fuit iudicatum Iudicem laicum competenter esse quoad possessionem rerum spiritualium. Et legat. Apostolici potestas, quae examinari solet in Hispania apud Iudices seculares, Covar. praef. cap. 3. §. 4. in Francia solet apud Regia tribunalia limitari. Mayn. decis. 47. 48. 49. & 50. dist. lib. 1. In Catholonia quoque ubi parcius Iudex laicus mittit manum in messum Ecclesie, sit Peguera decis. 27. part. 2. adhuc tamen contra Ecclesiasticos ad laicos recursum admittitur idem decis. 92. p. 1. Sunt & multae Romanae decisiones q. ab huiusmodi recursum non alienas eas refert & sequitur Lancellotus de attent. 2. p. c. 4. declarat. 4. post limitationem 30. n. 44. celebris est in hac materia illa Salamantina Canonica coram D. Blancheto, cuius copia est apud Farinac. 1. p. conf. 68. nu. 13. & quia eas stant specialius inducam, in presenti non repeto.

Praedicta q. possunt confirmari ex discursu quodam Ludovici de Callanate rescripto super non admisione cusdam in Canonico Pacensem Regalis Auditoris ope & auxilio, quem adstruit iuribus, Doctores & exemplis. Illud est celebre quo Dominus Rex Ferdinandus Andream Martinez in Episcopum Tiraconem promotum ab Apostolica Sede, non sua tamen praevia nominatione bonis temporalibus, & regni incolatu privatus, de quo Curia noster annal. par. 4. lib. 20. cap. 31. Si privatus Regi esset suspectus, quod ab illo possit non admitti etiam talem Romani Pontificis decreto, observat Petrus de Basilio in directorio electionum par. 1. cap. 6. fol. 383. them. 15. par. 1. num. 4. & 5. Sed his non obstantibus Alexander VI. Valent. Caruini & Elnen. Episcopos creavit, nulla praevia Ferdinandi Regis nominatione anno 1499. eodem attestante Curia lib. 3. p. 5. c. 39. Aliud memoriam nostram Lugubrem offentat de anno M. DC. XL. quando huc Metropolitana Sedes, & ante omnes ejus Declanans D. D. Franciscus Martinez Cellilla de la Mara ingenii acumine, Deidice scientiae cogni-

D 4

110